

To besedilo je zgolj informativne narave in nima pravnega učinka. Institucije Unije za njegovo vsebino ne prevzemajo nobene odgovornosti. Verodostojne različice zadevnih aktov, vključno z uvodnimi izjavami, so objavljene v Uradnem listu Evropske unije. Na voljo so na portalu EUR-Lex. Uradna besedila so neposredno dostopna prek povezav v tem dokumentu

► **B** **DIREKTIVA (EU) 2015/849 EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA**

z dne 20. maja 2015

o preprečevanju uporabe finančnega sistema za pranje denarja ali financiranje terorizma, spremembi Uredbe (EU) št. 648/2012 Evropskega parlamenta in Sveta ter razveljavitvi Direktive 2005/60/ES Evropskega parlamenta in Sveta in Direktive Komisije 2006/70/ES

(Besedilo velja za EGP)

(UL L 141, 5.6.2015, str. 73)

spremenjena z:

		Uradni list		
		št.	stran	datum
► <u>M1</u>	Direktiva (EU) 2018/843 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 30. maja 2018	L 156	43	19.6.2018
► <u>M2</u>	Direktiva (EU) 2019/2177 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 18. decembra 2019	L 334	155	27.12.2019

DIREKTIVA (EU) 2015/849 EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

z dne 20. maja 2015

o preprečevanju uporabe finančnega sistema za pranje denarja ali financiranje terorizma, spremembi Uredbe (EU) št. 648/2012 Evropskega parlamenta in Sveta ter razveljavitvi Direktive 2005/60/ES Evropskega parlamenta in Sveta in Direktive Komisije 2006/70/ES

(Besedilo velja za EGP)

POGLAVJE I

SPLOŠNE DOLOČBE

ODDELEK 1

Predmet urejanja, področje uporabe in opredelitev pojmov

Člen 1

1. Cilj te direktive je preprečiti uporabo finančnega sistema Unije za namene pranja denarja in financiranja terorizma.
2. Države članice zagotovijo, da sta pranje denarja in financiranje terorizma prepovedana.
3. V tej direktivi pranje denarja pomeni naslednje ravnanje, kadar je storjeno naklepno:
 - (a) preoblikovanje ali prenos premoženja, vedoč, da to premoženje izvira iz kaznivega dejanja ali udeležbe pri takšnem dejanju, z namenom utaje ali prikrivanja nezakonitega izvora premoženja ali pomoči osebi, ki je vpletena v izvajanje takšne dejavnosti, da bi se izognili pravnim posledicam dejanja te osebe;
 - (b) utaja ali prikrivanje prave narave, vira, kraja, razpolaganja ali pretoka premoženja ali pa pravic glede premoženja ali lastništva premoženja, vedoč, da to premoženje izvira iz kaznivega dejanja ali udeležbe pri takšnem dejanju;
 - (c) pridobitev, lastništvo ali uporaba premoženja, vedoč v času prejema, da tako premoženje izvira iz kaznivega dejanja ali udeležbe pri takšnem dejanju;
 - (d) udeležba, združevanje za izvrševanje, poskus storitve, pomoč, naplavanje ter omogočanje in svetovanje pri storitvi katerega koli dejanja iz točk (a), (b) in (c).

▼B

4. Kot pranje denarja se štejejo tudi kadar so bila dejanja, iz katerih izvira premoženje, namenjeno pranju, storjena na območju druge države članice ali tretje države.

5. V tej direktivi „financiranje terorizma“ pomeni zagotavljanje ali zbiranje finančnih sredstev, ne glede na način, neposredno ali posredno, z namenom ali vedoč, da bodo delno ali v celoti uporabljena za storitev enega od kaznivih dejanj v smislu členov 1 do 4 Okvirnega sklepa Sveta 2002/475/PNZ ⁽¹⁾.

6. O vedenju, naklepu ali namenu kot potrebnem elementu dejanj iz odstavkov 3 in 5 je mogoče sklepati iz objektivnih dejanskih okoliščin.

Člen 2

1. Ta direktiva se uporablja za naslednje pooblaščen subjekte:

1. kreditne institucije;
2. finančne institucije;
3. naslednje fizične ali pravne osebe pri izvajanju njihovih poklicnih dejavnosti:

▼M1

- (a) revizorje, zunanje računovodje in davčne svetovalce ter katero koli drugo osebo, ki se zaveže, da bo zagotovila bodisi neposredno bodisi prek drugih oseb, s katerimi je ta druga oseba povezana, materialno pomoč, pomoč ali svetovanje o davčnih zadevah kot glavno poslovno ali poklicno dejavnost;

▼B

- (b) notarje in druge neodvisne pravne strokovnjake, kadar v imenu svoje stranke in zanjo sodelujejo pri kakršni koli finančni transakciji ali transakciji nepremičnin ali kadar svoji stranki pomagajo pri načrtovanju ali izvajanju transakcij v zvezi z:
 - (i) nakupom ali prodajo nepremičnin ali poslovnih subjektov;
 - (ii) upravljanjem denarja, vrednostnih papirjev ali drugega premoženja stranke;
 - (iii) odpiranjem ali upravljanjem bančnih ali varčevalnih računov ali računov vrednostnih papirjev;
 - (iv) urejanjem prispevkov, potrebnih za ustanovitve, delovanje ali upravljanje družb;

⁽¹⁾ Okvirni sklep Sveta 2002/475/PNZ z dne 13. junija 2002 o boju proti terorizmu (UL L 164, 22.6.2002, str. 3).

▼B

- (v) ustanavljanjem, delovanjem ali upravljanjem skladov, družb, fundacij ali podobnih struktur;
- (c) ponudnike storitev za sklade in družbe, ki niso že zajeti v točki (a) ali (b);

▼M1

- (d) nepremičninske zastopnike, vključno ko delujejo kot posredniki pri dajanju nepremičnin v najem, vendar le v zvezi s transakcijami, za katere znaša mesečna najemnina 10 000 EUR ali več;

▼B

- (e) druge osebe, ki trgujejo z blagom, če so plačila izvedena ali prejeta v gotovini in znašajo 10 000 EUR ali več, bodisi da gre za transakcijo, izvedeno z enim dejanjem ali z več dejanji, za katere kaže, da so povezana;
- (f) ponudnike storitev iger na srečo;

▼M1

- (g) ponudnike, ki sodelujejo pri storitvah menjav med virtualnimi in fiat valutami;
- (h) ponudnike skrbniških denarnic;
- (i) osebe, ki trgujejo ali delujejo kot posredniki v trgovini z umetniškimi deli, vključno ko to izvajajo umetniške galerije in dražbene hiše, kadar vrednost transakcije ali vrste povezanih transakcij znaša 10 000 EUR ali več;
- (j) osebe, ki hranijo umetniška dela, trgujejo ali delujejo kot posredniki v trgovini z umetniškimi deli, ko to izvajajo prostocarinska območja, kadar vrednost transakcije ali vrste povezanih transakcij znaša 10 000 EUR ali več.

▼B

2. Države članice se lahko na podlagi ustrezne ocene tveganja odločijo, da ponudnike določenih storitev iger na srečo, z izjemo igralnic, v celoti ali delno izvzamejo iz nacionalnih določb za prenos te direktive na podlagi dokazane nizke stopnje tveganja, ki jo predstavljata narava in, kadar je to primerno, obseg opravljanja takšnih storitev.

Države članice v okviru dejavnikov, ki jih upoštevajo pri svojih ocenah tveganja, ocenijo stopnjo ranljivosti zadevnih transakcij, tudi kar zadeva uporabljene načine plačevanja.

Države članice v svojih ocenah tveganja navedejo, kako so upoštevale ustrezne ugotovitve iz poročil, ki jih izda Komisija v skladu s členom 6.

O vsakršnem sklepu države članice v skladu s prvim pododstavkom se uradno obvesti Komisijo, ki se ji hkrati posreduje utemeljitev na podlagi konkretne ocene tveganja. Komisija navedeni sklep sporoči drugim državam članicam.

▼B

3. Države članice se lahko odločijo, da osebe, ki le občasno ali v zelo omejenem obsegu opravljajo finančno dejavnost in pri katerih obstaja majhno tveganje pranja denarja ali financiranja terorizma, niso zajete v področje uporabe te direktive v kolikor so izpolnjeni vsi naslednji kriteriji:

- (a) finančna dejavnost je omejena absolutno glede na promet;
- (b) finančna dejavnost je omejena na posamezne finančne transakcije;
- (c) finančna dejavnost ni glavna dejavnost takšnih oseb;
- (d) finančna dejavnost je pomožna in neposredno povezana z glavno dejavnostjo takšnih oseb;
- (e) glavna dejavnost takšnih oseb ni dejavnost iz točk (a) do (d) ali točke (f) odstavka 1(3);
- (f) finančna dejavnost se zagotavlja zgolj strankam glavne dejavnosti takšnih oseb in ni na splošno dostopna javnosti.

Prvi pododstavek se ne uporablja za osebe, ki sodelujejo pri dejavnosti denarnega nakazila, kot je opredeljeno v točki 13 člena 4 Direktive 2007/64/ES Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁾.

4. Za namene točke (a) odstavka 3 države članice zahtevajo, da skupni promet finančne dejavnosti ne presega mejne vrednosti, ki mora biti dovolj nizka. Ta mejna vrednost se določi na nacionalni ravni glede na vrsto finančne dejavnosti.

5. Države članice za namene točke (b) odstavka 3 uporabijo največjo možno mejno vrednost na stranko in na posamezno transakcijo, bodisi da gre za transakcijo, izvedeno z enim dejanjem ali z več dejanji, za katere kaže, da so povezana. Ta največja možna mejna vrednost se določi na nacionalni ravni glede na vrsto finančne dejavnosti. Je dovolj nizka, da se z njo zagotovi, da so vrste zadevnih transakcij nepraktičen in neučinkovit način pranja denarja ali financiranja terorizma, ter ne presega 1 000 EUR.

6. Države članice za namene točke (c) odstavka 3 zahtevajo, da promet finančnih dejavnosti ne presega 5 % skupnega letnega prometa zadevne fizične ali pravne osebe.

⁽¹⁾ Direktiva 2007/64/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. novembra 2007 o plačilnih storitvah na notranjem trgu in o spremembah direktiv 97/7/ES, 2002/65/ES, 2005/60/ES in 2006/48/ES ter o razveljavitvi Direktive 97/5/ES (UL L 319, 5.12.2007, str. 1).

▼B

7. Države članice pri oceni tveganja pranja denarja ali financiranja terorizma za namene tega člena posebno pozornost namenijo vsaki finančni dejavnosti, za katero je zaradi njene narave še posebej verjetno, da bo uporabljena ali zlorabljen za namene pranja denarja ali financiranja terorizma.

8. V sklepih držav članic v skladu z odstavkom 3 se navedejo razlogi, na podlagi katerih so bili sprejeti. Kadar se okoliščine spremenijo, se lahko države članice odločijo, da umaknejo takšne sklepe. Države članice o takšnih sklepih uradno obvestijo Komisijo. Komisija takšne sklepe sporoči drugim državam članicam.

9. Države članice vzpostavijo dejavnosti spremljanja tveganja ali sprejmejo druge primerne ukrepe za zagotovitev, da izvzetje, odobreno s sklepi v skladu s tem členom, ni zlorabljeno.

Člen 3

V tej direktivi se uporabljajo naslednje opredelitve pojmov:

1. „kreditna institucija“ pomeni kreditno institucijo, kot je opredeljena v točki 1 člena 4(1) Uredbe (EU) št. 575/2013 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁾, vključno z njenimi podružnicami, kot so opredeljene v točki 17 člena 4(1) navedene uredbe, ki se nahajajo v Uniji, njihov sedež pa je bodisi znotraj Unije ali v tretji državi;
2. „finančna institucija“ pomeni:
 - (a) podjetje, ki ni kreditna institucija in izvaja eno ali več dejavnosti iz točk 2 do 12, 14 in 15 Priloge I k Direktivi 2013/36/EU Evropskega parlamenta in Sveta ⁽²⁾, vključno z dejavnostmi menjalnic (bureaux de change);
 - (b) zavarovalnico, kot je opredeljena v točki 1 člena 13 Direktive 2009/138/ES Evropskega parlamenta in Sveta ⁽³⁾, v kolikor izvaja dejavnosti življenjskega zavarovanja, zajete z navedeno direktivo;

⁽¹⁾ Uredba (EU) št. 575/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o bonitetnih zahtevah za kreditne institucije in investicijska podjetja ter o spremembi Uredbe (EU) št. 648/2012 (UL L 176, 27.6.2013, str. 1).

⁽²⁾ Direktiva 2013/36/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o dostopu do dejavnosti kreditnih institucij in bonitetnem nadzoru kreditnih institucij in investicijskih podjetij, spremembi Direktive 2002/87/ES in razveljavitvi direktiv 2006/48/ES in 2006/49/ES (UL L 176, 27.6.2013, str. 338).

⁽³⁾ Direktiva 2009/138/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. novembra 2009 o začetku opravljanja in opravljanju dejavnosti zavarovanja in pozavarovanja (Solventnost II) (UL L 335, 17.12.2009, str. 1).

▼B

- (c) investicijsko podjetje, kot je opredeljeno v točki 1 člena 4(1) Direktive 2004/39/ES Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁾;
 - (d) kolektivno investicijsko podjetje, ki trži svoje enote ali deleže;
 - (e) zavarovalnega posrednika, kot je opredeljen v točki 5 člena 2 Direktive 2002/92/ES Evropskega parlamenta in Sveta ⁽²⁾, kadar izvaja dejavnost posredovanja življenjskega zavarovanja in drugih z naložbami povezanih storitev, z izjemo povezanega zavarovalnega posrednika, kot je opredeljen v točki 7 navedenega člena;
 - (f) podružnice – kadar se nahajajo v Uniji – finančnih institucij iz točk (a) do (e), ne glede ali imajo sedež v državi članici ali v tretji državi;
3. „premoženje“ pomeni kakršna koli sredstva, bodisi materialna bodisi nematerialna, premičnine ali nepremičnine, opredmetena ali neopredmetena ter pravne listine ali instrumente v kakršni koli obliki, tudi elektronski ali digitalni, ki dokazujejo lastništvo ali delež v teh sredstvih;
4. „kaznivo dejanje“ pomeni vsako udeležbo pri storitvi naslednjih hudih kaznivih dejanj:

▼M1

- (a) terorističnih kaznivih dejanj, kaznivih dejanj, povezanih s teroristično skupino, in kaznivih dejanj, povezanih s terorističnimi dejavnostmi, kot so določena v naslovih II in III Direktive (EU) 2017/541 ⁽³⁾;

▼B

- (b) vsakega kaznivega dejanja iz člena 3(1)(a) Konvencije Združenih narodov zoper nezakonit promet mamil in psihotropnih snovi iz leta 1988;

▼M1

- (c) dejavnostih hudodelskih združb, kot so opredeljene v členu 1(1) Okvirnega sklepa Sveta 2008/841/PNZ ⁽⁴⁾;

⁽¹⁾ Direktiva 2004/39/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 21. aprila 2004 o trgih finančnih instrumentov in o spremembah direktiv Sveta 85/611/EGS, 93/6/EGS in Direktive 2000/12/ES Evropskega parlamenta in Sveta ter o razveljavitvi Direktive Sveta 93/22/EGS (UL L 145, 30.4.2004, str. 1).

⁽²⁾ Direktiva 2002/92/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 9. decembra 2002 o zavarovalnem posredovanju (UL L 9, 15.1.2003, str. 3).

⁽³⁾ Direktiva (EU) 2017/541 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. marca 2017 o boju proti terorizmu in nadomestitvi Okvirnega sklepa Sveta 2002/475/PNZ ter o spremembi Sklepa Sveta 2005/671/PNZ (UL L 88, 31.3.2017, str. 6).

⁽⁴⁾ Okvirni sklep Sveta 2008/841/PNZ z dne 24. oktobra 2008 o boju proti organiziranemu kriminalu (UL L 300, 11.11.2008, str. 42).

▼B

- (d) goljufigije, vsaj težje, ki vpliva na finančne interese Unije, kot je opredeljena v členu 1(1) in členu 2(1) Konvencije o zaščiti finančnih interesov Evropskih skupnosti ⁽¹⁾;
 - (e) korupcije;
 - (f) vseh kaznivih dejanj, vključno z davčnimi kaznivimi dejanji, ki so povezana z neposrednimi in posrednimi davki ter kot so opredeljena v nacionalnem pravu držav članic in ki se kaznujejo z odvzemom prostosti ali varnostnim ukrepom v trajanju več kot enega leta, ali v primeru držav članic, katerih pravni sistem vsebuje minimalni prag za kazniva dejanja, vseh kaznivih dejanj, ki se kaznujejo z odvzemom prostosti ali varnostnim ukrepom v trajanju najmanj šestih mesecev;
5. „samoregulativni organ“ pomeni organ, ki zastopa pripadnike poklica in je vključen v njihovo reguliranje, opravlja določene funkcije v zvezi z nadzorom ali spremljanjem ter zagotavlja izvrševanje pravil, povezanih z njimi;
6. „dejanski lastnik“ pomeni vsako fizično osebo oziroma osebe, ki končno posedujejo ali nadzirajo stranko in/ali fizično osebo oziroma osebe, v imenu katerih se izvaja transakcija ali opravlja dejavnost, in zajema vsaj:
- (a) v primeru gospodarskih subjektov:
 - (i) fizično osebo oziroma osebe, ki končno posedujejo ali nadzirajo pravni subjekt prek posrednega ali neposrednega lastništva zadostnega deleža delnic ali glasovalnih pravic ali lastniškega deleža v tem subjektu, vključno z udeležbo v obliki prinosniških delnic ali prek nadzora na druge načine, z izjemo družbe, ki je uvrščena na organizirani trg in mora v skladu s pravom Unije ali primerljivimi mednarodnimi standardi, s katerimi se zagotavlja ustrezna preglednost informacij o lastništvu, spoštovati zahteve po razkritju.

Imetništvo 25 % in ene delnice ali 25 % ali večodstotni lastniški delež v stranki, ki je v lasti fizične osebe, je znak neposrednega lastništva. Imetništvo 25 % in ene delnice ali 25 % ali večodstotni lastniški delež v stranki, ki je v lasti gospodarskega subjekta, ki je pod nadzorom ene ali več fizičnih oseb, ali več gospodarskih subjektov, ki so pod nadzorom iste fizične osebe oziroma oseb, je znak posrednega lastništva. To velja brez poseganja v pravico držav članic, da odločijo, da je že nižji odstotek lahko znak lastništva ali nadzora. Nadzor na druge načine se lahko med drugim določi v skladu z merili iz člena 22(1) do (5) Direktive 2013/34/EU Evropskega parlamenta in Sveta ⁽²⁾;

⁽¹⁾ UL C 316, 27.11.1995, str. 49.

⁽²⁾ Direktiva 2013/34/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o letnih računovodskih izkazih, konsolidiranih računovodskih izkazih in povezanih poročilih nekaterih vrst podjetij, spremembi Direktive 2006/43/ES Evropskega parlamenta in Sveta ter razveljavitvi direktiv Sveta 78/660/EGS in 83/349/EGS (UL L 182, 29.6.2013, str. 19).

▼B

- (ii) če na podlagi točke (i), potem ko so izčrpana vsa druga sredstva in kolikor ni razlogov za sum, ni identificirana nobena oseba ali če obstaja kakršen koli dvom, da je identificirana oseba dejanski lastnik oziroma so identificirane osebe dejanski lastniki, fizično osebo oziroma osebe na položaju višjega vodstva, pooblaščen subjekt vodi evidenco ukrepov, sprejetih z namenom identifikacije dejanskega lastništva v skladu s točko (i) in to točko;

▼M1

- (b) v primeru skladov vse naslednje osebe:
 - (i) ustanovitelja oziroma ustanovitelje;
 - (ii) skrbnika oziroma skrbnike;
 - (iii) morebitnega zaščitnika oziroma zaščitnike;
 - (iv) upravičence ali, kadar je treba posameznike, ki so upravičenci pravne ureditve ali pravnega subjekta, še ugotoviti, kategorijo oseb, v interesu katerih je bila pravna ureditev ali pravni subjekt ustanovljen oziroma v interesu katerih deluje;
 - (v) vsako drugo fizično osebo, ki izvršuje končni nadzor nad skladom prek neposrednega ali posrednega lastništva ali prek drugega nadzora;

▼B

- (c) v primeru pravnih subjektov, kot so fundacije, in pravnih ureditev, podobnih skladom, fizična oseba oziroma fizične osebe na položaju, enakovrednem ali podobnem tistim iz točke (b);
7. „ponudnik storitev za sklade ali družbe“ pomeni vsako osebo, ki za tretje strani poslovno opravlja katero izmed naslednjih storitev:
- (a) ustanovitev družb ali drugih pravnih oseb;
 - (b) deluje ali drugi osebi omogoča, da deluje v vlogi direktorja ali sekretarja družbe, partnerja v partnerstvu ali na podobnem položaju v odnosu do drugih pravnih oseb;
 - (c) družbi, partnerstvu ali drugi pravni osebi ali ureditvi nudi registriran sedež, poslovni naslov, dopisni ali upravni naslov in druge s tem povezane storitve;
 - (d) deluje ali drugi osebi omogoča, da deluje v vlogi skrbnika ekspresnega sklada ali podobne pravne ureditve;

▼B

- (e) deluje ali drugi osebi omogoča, da deluje v vlogi zastopnika v imenu drugega delničarja, razen družbe, ki je uvrščena na organizirani trg in mora v skladu s pravom Unije ali primerljivimi mednarodnimi standardi spoštovati zahteve po razkritju;

8. „korespondenčni odnos“ pomeni:

- (a) opravljanje bančnih storitev ene banke kot korespondenta drugi banki kot respondentu, vključno z opravljanjem storitev v povezavi s tekočim računom ali drugim računom obveznosti in s tem povezanih storitev, kot so upravljanje denarnih sredstev, mednarodni prenosi sredstev, čekovni obračun, prehodni računi in menjalniške storitve;
- (b) odnose med kreditnimi institucijami, finančnimi institucijami ter med kreditnimi in finančnimi institucijami, vključno kadar podobne storitve opravlja korespondenčna institucija za respondenčno institucijo in vključno z odnosi, vzpostavljenimi za transakcije z vrednostnimi papirji ali prenose sredstev;

9. „politično izpostavljena oseba“ pomeni fizično osebo, ki deluje ali je delovala na vidnih javnih položajih, ki zajemajo naslednje:

- (a) voditelje držav, predsednike vlad, ministre in namestnike ministrov ali ministre brez listnice;
- (b) poslance parlamentov ali podobnih zakonodajnih organov;
- (c) člane vodstvenih organov političnih strank;
- (d) člane vrhovnih sodišč, ustavnih sodišč ali drugih sodnih organov na visoki ravni, na odločitve katerih, razen v izjemnih okoliščinah, ni mogoče vložiti nadaljnjih pritožb;
- (e) člane računskih sodišč ali svetov centralnih bank;
- (f) veleposlanike, odpravnike poslov in visoke častnike oboroženih sil;
- (g) člane upravnih, upravljalnih ali nadzornih organov državnih podjetij;
- (h) direktorje, namestnike direktorjev in člane odbora ali nosilce enakovrednih funkcij v mednarodnih organizacijah.

Noben od javnih položajev iz točk (a) do (h) ne zajema srednjih ali nižjih uradnikov;

10. „družinski člani“ zajema naslednje:

- (a) zakonca politično izpostavljene osebe ali osebo, ki se obravnava enako kot zakonec politično izpostavljene osebe;

▼B

(b) otroke politično izpostavljene osebe in njihove zakonce ali osebe, ki so obravnavane enako kot zakonci;

(c) starše politično izpostavljene osebe;

11. „osebe, za katere je znano, da so ožji sodelavci“ pomeni:

(a) fizične osebe, za katere je znano, da imajo skupno dejansko lastništvo pravnih subjektov ali pravnih ureditev ali kakršne koli druge tesne poslovne odnose s politično izpostavljeno osebo;

(b) fizične osebe, ki imajo edina dejansko lastništvo pravnega subjekta ali pravne ureditve, za katero je znano, da je bila vzpostavljena oziroma sklenjena v dejansko korist politično izpostavljene osebe;

12. „višje vodstvo“ pomeni uradnika ali zaposlenega, ki je dovolj dobro seznanjen z izpostavljenostjo institucije tveganju pranja denarja in financiranja terorizma ter je na dovolj visokem položaju, da sprejema odločitve, ki vplivajo na izpostavljenost institucije tveganju in ni v vseh primerih treba, da je član uprave;

13. „poslovni odnos“ pomeni poslovni, poklicni ali trgovinski odnos, ki je povezan s poklicnimi dejavnostmi pooblaščenega subjekta in za katerega se ob vzpostavitvi stikov predvideva, da bo trajal;

14. „storitve iger na srečo“ pomeni storitev, pri kateri gre za denarno vplačilo pri igrah na srečo, vključno s tistimi, za katere so potrebne določene spretnosti, kot so loterije, igralniške igre, igre pokra in stavne transakcije, ter ki se opravlja na fizični lokaciji ali na kakršen koli način na daljavo z elektronskimi sredstvi ali katero koli drugo tehnologijo za lažjo komunikacijo in na individualno zahtevo prejemnika storitev;

15. „skupina“ pomeni skupino podjetij, ki jo sestavljajo matično podjetje, njegove podružnice in subjekti, v katerih so matično podjetje ali njegove podružnice udeležene, ter podjetja, ki so medsebojno povezana prek odnosa v smislu člena 22 Direktive 2013/34/EU;

▼M1

16. „elektronski denar“ pomeni elektronski denar, kot je opredeljen v točki 2 člena 2 Direktive 2009/110/ES, a izključuje pojem denarne vrednosti iz člena 1(4) in (5) navedene direktive;

▼B

17. „navidezna banka“ pomeni kreditno institucijo ali finančno institucijo ali institucijo, ki izvaja dejavnosti enakovredne tistim, ki jih izvajajo kreditne institucije ali finančne institucije, ustanovljeno v okviru jurisdikcije, v kateri ni fizično prisotna, tako da se ne moreta zagotoviti resnično vodstvo in uprava, ter ni povezana z regulirano finančno skupino;

▼ M1

18. „virtualne valute“ pomeni digitalno obliko vrednosti, ki je ne izda ali jamči zanjo niti centralna banka niti javni organ in ki ni nujno vezana na zakonito uvedeno valuto in je brez pravnega statusa valute ali denarja, ampak jo fizične ali pravne osebe sprejemajo kot sredstvo menjave, ki se lahko elektronsko prenaša, shranjuje in izmenjuje;
19. „ponudnik skrbniških denarnic“ pomeni subjekt, ki zagotavlja storitve varovanja zasebnih kriptografskih ključev v imenu svojih strank, za hranjenje, shranjevanje in prenos virtualnih valut.

▼ B*Člen 4*

1. Države članice v skladu s pristopom, ki temelji na tveganju, zagotovijo, da področje uporabe te direktive v celoti ali delno zajema poklice in kategorije podjetij, ki niso pooblaščen subjekti iz člena 2(1), opravljajo pa dejavnosti, ki se zelo verjetno uporabljajo za pranje denarja ali financiranje terorizma.

2. Če država članica razširi področje uporabe te direktive na poklice ali kategorije podjetij, ki niso navedeni v členu 2(1), o tem obvesti Komisijo.

Člen 5

Države članice lahko na področju, ki ga ureja ta direktiva, za preprečevanje pranja denarja in financiranja terorizma ob upoštevanju omejitev prava Unije sprejmejo ali v veljavi obdržijo strožje določbe.

*ODDELEK 2****Ocena tveganja****Člen 6*

1. Komisija izvede oceno tveganj pranja denarja in financiranja terorizma, ki vplivajo na notranji trg in so povezana s čezmejnimi dejavnostmi.

Komisija v ta namen do 26. junija 2017 pripravi poročilo, v katerem opredeli, analizira in oceni navedena tveganja na ravni Unije. Po tem Komisija svoje poročilo posodobi vsaki dve leti, po potrebi pa tudi pogosteje.

2. Poročilo iz odstavka 1 zajema vsaj:

▼ B

- (a) področja notranjega trga, na katerih obstaja največje tveganje;

▼ M1

- (b) tveganja, povezana z vsakim zadevnim sektorjem, vključno, kadar so na voljo, z ocenami količin opranega denarja, ki jih zagotovi Eurostat za vsakega od teh sektorjev;
- (c) najbolj razširjene metode, ki jih uporabljajo storilci kaznivih dejanj za pranje nezakonito pridobljene premoženjske koristi, kadar so na voljo tudi tiste, ki se uporabljajo zlasti pri transakcijah med državami članicami in tretjimi državami, ne glede na opredelitev tretje države kot tretje države z visokim tveganjem na podlagi člena 9(2).

▼ M2

3. Komisija poročilo iz odstavka 1 da na voljo državam članicam in pooblaščenim subjektom, da bi jim pomagala pri prepoznavanju, razumevanju, obvladovanju in blažitvi tveganj pranja denarja in financiranja terorizma ter da bi tudi drugi deležniki, vključno z nacionalnimi zakonodajalci, Evropskim parlamentom, Evropskim nadzornim organom (Evropskim bančnim organom), ustanovljenem z Uredbo (EU) št. 1093/2010⁽¹⁾ (EBA), ter predstavniki finančnih obveščevalnih enot (FIU) EU, bolje razumeli ta tveganja. Poročilo se objavi najpozneje šest mesecev po tem, ko je dano na voljo državam članicam, razen tistih elementov poročila, ki vsebujejo zaupne informacije.

▼ B

4. Komisija za države članice pripravi priporočila o ukrepih, primernih za obravnavo prepoznanih tveganj. V primeru, da se države članice odločijo, da v svojih nacionalnih ureditvah AML/CFT ne uporabijo nobenega od priporočil, o tem uradno obvestijo Komisijo in takšno odločitev utemeljijo.

5. Evropski nadzorni organi preko skupnega odbora do 26. decembra 2016 izdajo mnenje o tveganjih pranja denarja in financiranja terorizma, ki vplivajo na finančni sektor Unije (v nadaljnjem besedilu: skupno mnenje). ► **M2** Po tem EBA izda mnenje vsaki dve leti. ◀

6. Komisija pri izvedbi ocene iz odstavka 1 organizira delo na ravni Unije, upošteva skupna mnenja iz odstavka 5 ter vključi strokovnjake s področja AML/CFT, predstavnike FIU in druge organe na ravni Unije, kadar je to primerno. Komisija skupna mnenja da na voljo državam članicam in pooblaščenim subjektom za pomoč pri prepoznavi, obvladovanju in blažitvi tveganja pranja denarja in financiranja terorizma.

7. Komisija vsaki dve leti, po potrebi pa tudi pogosteje, Evropskemu parlamentu in Svetu predloži poročilo o ugotovitvah, ki izhajajo iz rednih ocen tveganj in ukrepov, sprejetih na podlagi teh ugotovitev.

⁽¹⁾ Uredba (EU) št. 1093/2010 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. novembra 2010 o ustanovitvi Evropskega nadzornega organa (Evropski bančni organ) in o spremembi Sklepa št. 716/2009/ES ter razveljavitvi Sklepa Komisije 2009/78/ES (UL L 331, 15.12.2010, str. 12).

▼B*Člen 7*

1. Vsaka država članica sprejme ustrezne ukrepe za prepoznavo, oceno, razumevanje in blažitev tveganj pranja denarja in financiranja terorizma, ki jim je izpostavljena, pa tudi vseh zadevnih pomislekov glede varstva podatkov. To oceno tveganja redno posodablja.

2. Vsaka država članica določi organ oziroma vzpostavi mehanizem za usklajevanje nacionalnega odziva na tveganja iz odstavka 1.
►M2 O identiteti tega organa oziroma opisu zadevnega mehanizma se uradno obvestijo Komisija, EBA in druge države članice. ◀

3. Države članice pri izvajanju ocen tveganj iz odstavka 1 tega člena uporabijo ugotovitve iz poročila iz člena 6(1).

4. Kar zadeva oceno tveganja iz odstavka 1, vsaka država članica:

- (a) oceno uporabi za izboljšanje svoje ureditve AML/CFT, zlasti tako, da opredeli vsa področja, na katerih morajo pooblaščen subjekti uporabljati okrepljene ukrepe, in po potrebi določi ukrepe, ki jih je treba sprejeti;
- (b) kadar je primerno, opredeli sektorje ali področja, na katerih obstaja manjše ali večje tveganje pranja denarja in financiranja terorizma;
- (c) oceno uporabi za pomoč pri razporeditvi in prednostni razvrstitvi sredstev za boj proti pranju denarja in financiranju terorizma;
- (d) oceno uporabi za zagotovitev, da se za vsak sektor ali področje določijo ustrezna pravila v skladu s tveganji pranja denarja in financiranja terorizma;
- (e) pooblaščenim subjektom nemudoma da na voljo ustrezne informacije za lažjo izvedbo njihovih ocen tveganj pranja denarja in financiranja terorizma;

▼M1

- (f) poroča o institucionalni strukturi in splošnih postopkih svoje ureditve AML/CFT, med drugim tudi o FIU, davčnih organih in tožilstvih ter dodeljenih človeških in finančnih virih, kolikor so te informacije na voljo;
- (g) poroča o nacionalnih prizadevanjih in virih (delovna sila in proračun), namenjenih boju proti pranju denarja in financiranju terorizma.

▼ M1

5. ► M2 Države članice dajo rezultate svojih ocen tveganj, skupaj z njihovimi posodobitvami, na voljo Komisiji, EBA in drugim državam članicam. ◀ Druge države članice lahko po potrebi predložijo ustrezne dodatne informacije državi članici, ki izvaja oceno tveganja. Povzetek ocene je javno dostopen. Ta povzetek ne vsebuje zaupnih informacij.

▼ B*Člen 8*

1. Države članice zagotovijo, da pooblaščen subjekti sprejmejo ustrezne ukrepe za prepoznavo in oceno tveganj pranja denarja in financiranja terorizma ob upoštevanju dejavnikov tveganja, vključno s tistimi, ki so povezani z njihovimi strankami, državami ali geografskimi območji ter proizvodi, storitvami, transakcijami ali distribucijskimi potmi. Ti ukrepi so sorazmerni z naravo in velikostjo pooblaščenih subjektov.

2. Ocene tveganj iz odstavka 1 se dokumentirajo, redno posodablajo ter dajo na voljo ustreznim pristojnim organom in zadevnim samoregulativnim organom. Pristojni organi se lahko odločijo, da posamezne dokumentirane ocene tveganj niso potrebne, kadar so specifična tveganja, ki so neločljivo povezana s sektorjem, jasna in razumljena.

3. Države članice zagotovijo, da imajo pooblaščen subjekti vzpostavljene politike, kontrole in postopke za učinkovito blažitev in obvladovanje ocen tveganj pranja denarja in financiranja terorizma, prepoznanih na ravni Unije, države članice in pooblaščenega subjekta. Te politike, kontrole in postopki so sorazmerni z naravo in velikostjo pooblaščenih subjektov.

4. Politike, kontrole in postopki iz odstavka 3 vključujejo:

- (a) razvoj notranjih politik, kontrol in postopkov, vključno z referenčnimi praksami obvladovanja tveganj, skrbnim preverjanjem strank, poročanjem, vodenjem evidenc, notranjim nadzorom, zagotavljanjem skladnosti s predpisi, vključno z imenovanjem uradne osebe za zagotavljanje skladnosti s predpisi na vodstveni ravni, kadar je to primerno glede na obseg in naravo poslovanja, in varnostnim preverjanjem zaposlenih;
- (b) neodvisno revizijsko funkcijo za preskušanje notranjih politik, kontrol in postopkov iz točke (a), kadar je to primerno glede na obseg in naravo poslovanja.

5. Države članice od pooblaščenih subjektov zahtevajo, da pridobijo odobritev njihovega višjega vodstva za politike, kontrole in postopke, ki jih uvedejo, ter da spremljajo in po potrebi okrepijo sprejete ukrepe.

▼B*ODDELEK 3**Politika do tretjih držav**Člen 9*

1. Zaradi zaščite pravilnega delovanja notranjega trga se opredelijo jurisdikcije tretjih držav, ki imajo v svojih nacionalnih ureditvah AML/CFT strateške pomanjkljivosti, ki bistveno ogrožajo finančni sistem Unije (v nadaljnjem besedilu: tretje države z visokim tveganjem).

▼M1

2. Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 64 za opredelitev tretjih držav z visokim tveganjem, pri čemer se upoštevajo strateške pomanjkljivosti, zlasti na naslednjih področjih:

- (a) pravni in institucionalni okvir AML/CFT tretje države, zlasti:
 - (i) inkriminacija pranja denarja in financiranja terorizma;
 - (ii) ukrepi v zvezi s skrbnim preverjanjem strank;
 - (iii) zahteve v zvezi z vodenjem evidenc;
 - (iv) zahteve za poročanje o sumljivih transakcijah;
 - (v) razpoložljivost natančnih in pravočasnih informacij o dejanskem lastništvu pravnih oseb in ureditev za pristojne organe;
- (b) pooblastila in postopki pristojnih organov tretje države za boj proti pranju denarja in financiranju terorizma, ki vključujejo ustrezno učinkovite, sorazmerne in odvračilne sankcije, pa tudi prakso tretje države pri sodelovanju in izmenjavi informacij s pristojnimi organi držav članic;
- (c) učinkovitost sistema AML/CFT tretje države pri obravnavi tveganj pranja denarja ali financiranja terorizma.

▼B

3. Delegirani akti iz odstavka 2 se sprejmejo v enem mesecu po opredelitvi strateških pomanjkljivosti iz navedenega odstavka.

▼M1

4. Komisija pri pripravi delegiranih aktov iz odstavka 2 upošteva ustrezna vrednotenja, ocene ali poročila, ki jih pripravijo mednarodne organizacije in organi za določanje standardov s pristojnostmi na področju preprečevanja pranja denarja in boja proti financiranju terorizma.

▼B

POGLAVJE II
SKRBNOST PREVERJANJE STRANK

ODDELEK 1

Splošne določbe

Člen 10

▼M1

1. Države članice svojim kreditnim institucijam in finančnim institucijam prepovejo vodenje anonimnih računov, anonimnih bančnih hranilnih knjižic ali anonimnih sefov. Države članice v vsakem primeru zahtevajo, da se za imetnike in upravičence obstoječih anonimnih bančnih računov, anonimnih bančnih hranilnih knjižic in anonimnih sefov uporabijo ukrepi skrbnega preverjanja strank do 10. januarja 2019, v vsakem primeru pa pred kakršno koli uporabo takšnih računov, hranilnih knjižic ali sefov.

▼B

2. Države članice sprejmejo ukrepe za preprečevanje zlorabe prinosniških delnic in na prinositelja izdanih potrdil o lastniškem upravičenju do delnic.

Člen 11

Države članice zagotovijo, da pooblaščen subjekti uporabljajo ukrepe skrbnega preverjanja strank v naslednjih okoliščinah:

- (a) ob vzpostavitvi poslovnega odnosa;
- (b) pri izvajanju občasne transakcije, ki:
 - (i) znaša 15 000 EUR ali več, bodisi da gre za transakcijo, izvedeno z enim dejanjem ali z več dejanji, za katere kaže, da so povezana, ali
 - (ii) predstavlja prenos sredstev, kot je opredeljeno v točki (9) člena 3 Uredbe (EU) 2015/847 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁾, ki presega 1 000 EUR;
- (c) v primeru oseb, ki trgujejo z blagom, kadar izvajajo občasne gotovinske transakcije, ki znašajo 10 000 EUR ali več, bodisi da gre za transakcijo, izvedeno z enim dejanjem ali z več dejanji, za katere kaže, da so povezana;
- (d) kar zadeva ponudnike storitev iger na srečo, ob izplačilu dobičkov, ob vplačilu stav ali obojem, kadar izvajajo transakcije, ki znašajo 2 000 EUR ali več, bodisi da gre za transakcijo, izvedeno z enim dejanjem ali z več dejanji, za katere kaže, da so povezana;

⁽¹⁾ Uredba (EU) 2015/847 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. maja 2015 o informacijah, ki spremljajo prenose sredstev, in razveljavitvi Uredbe (ES) št. 1781/2006 (glej stran 1 tega Uradnega lista).

▼B

- (e) kadar obstaja sum pranja denarja ali financiranja terorizma, ne glede na kakršno koli odstopanje, izvzetje ali mejno vrednost;
- (f) kadar obstajajo dvomi v verodostojnost ali ustreznost predhodno pridobljenih podatkov o identifikaciji stranke.

Člen 12

1. Država članica lahko z odstopanjem od točk (a), (b) in (c) prvega pododstavka člena 13(1) ter člena 14 ter na podlagi ustrezne ocene tveganja, ki dokazuje nizko tveganje, pooblaščenim subjektom dovoli, da jim ni treba uporabljati določenih ukrepov skrbnega preverjanja strank kar zadeva elektronski denar, kadar so izpolnjeni vsi naslednji pogoji za blažitev tveganja:

▼M1

- (a) plačilnega instrumenta ni mogoče ponovno napolniti ali pa ima mesečno omejitev plačilnih transakcij v vrednosti največ 150 EUR, ki se lahko porabi le v tej državi članici;
- (b) najvišji elektronsko shranjeni znesek ne presega 150 EUR;

▼B

- (c) plačilni instrument se uporablja izključno za nakup blaga ali storitev;
- (d) plačilnega instrumenta ni mogoče kriti z anonimnim elektronskim denarjem;
- (e) izdajatelj zadostno spremlja transakcije ali poslovni odnos, da lahko odkrije nenavadne ali sumljive transakcije.

▼M1

2. Države članice zagotovijo, da se odstopanje iz odstavka 1 tega člena ne uporablja v primeru unovčenja gotovine ali dviga gotovine v denarni vrednosti elektronskega denarja, kadar unovčeni znesek presega 50 EUR, ali v primeru plačilnih transakcij na daljavo, kot so opredeljene v točki 6 člena 4 Direktive (EU) 2015/2366 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁾, kadar plačani znesek presega 50 EUR na transakcijo.

3. Države članice zagotovijo, da kreditne institucije in finančne institucije, ki delujejo kot pridobitelji, sprejemajo le plačila, opravljena z anonimnimi predplačniškimi karticami, ki so izdane v tretjih državah, kadar te kartice izpolnjujejo zahteve, ki so enakovredne tistim, določenim v odstavkih 1 in 2.

Države članice se lahko odločijo, da na svojem ozemlju ne bodo sprejele plačil, opravljenih z anonimnimi predplačniškimi karticami.

⁽¹⁾ Direktiva (EU) 2015/2366 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. novembra 2015 o plačilnih storitvah na notranjem trgu, spremembah direktiv 2002/65/ES, 2009/110/ES ter 2013/36/EU in Uredbe (EU) št. 1093/2010 ter razveljavitvi Direktive 2007/64/ES (UL L 337, 23.12.2015, str. 35).

▼B*Člen 13*

1. Skrbno preverjanje strank vključuje:

▼M1

- (a) identifikacijo stranke in preverjanje identitete stranke na podlagi dokumentov, podatkov ali informacij, pridobljenih od zanesljivega in neodvisnega vira, vključno, kadar so na voljo, s sredstvi elektronske identifikacije, ustreznimi storitvami zaupanja, kot je opredeljeno v Uredbi (EU) št. 910/2014 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁾, ali s kakršnimi koli drugimi varnimi, daljinsko upravljanimi ali elektronskimi postopki za identifikacijo, ki jih urejajo, priznajo,odobrijo ali sprejmejo ustrezni nacionalni organi;

▼B

- (b) identifikacijo dejanskega lastnika in sprejetje razumnih ukrepov za preverjanje identitete te osebe, tako da pooblaščen subjekt meni, da ve, kdo je dejanski lastnik, vključno s tem, da se za pravne osebe, sklade, družbe, fundacije in podobne pravne ureditve sprejmejo razumni ukrepi za poznavanje lastništva in nadzorne strukture stranke. ► **M1** Kadar je ugotovljeno, da je dejanski lastnik na višjem vodstvenem položaju iz člena 3(6)(a)(ii), pooblaščen subjekt sprejme potrebne razumne ukrepe, da preverijo identiteto fizične osebe na višjem vodstvenem položaju in vodijo evidenco sprejetih ukrepov ter morebitnih težav, ki so se pojavile med postopkom preverjanja; ◀
- (c) oceno in po potrebi pridobivanje informacij o namenu in predvideni naravi poslovnega odnosa;
- (d) stalno spremljanje poslovnega odnosa, vključno s pregledovanjem transakcij, ki se izvajajo v času odnosa, s čimer se zagotovi, da so opravljene transakcije v skladu s poznavanjem stranke s strani pooblaščenega subjekta, poslovnega profila in profila tveganj, po potrebi tudi s poznavanjem izvora sredstev, ter zagotavljanje, da se listine, podatki ali informacije redno posodabljaajo.

Pooblaščen subjekt pri izvajanju ukrepov iz točk (a) in (b) prvega pododstavka, preverijo, da je vsaka oseba, ki trdi, da deluje v imenu stranke, za to pooblaščen, ter to osebo identificirajo in preverijo njeno identiteto.

2. Države članice zagotovijo, da pooblaščen subjekt uporablja vse zahteve skrbnega preverjanja strank, določene v odstavku 1. Vendar pooblaščen subjekt lahko obseg takšnih ukrepov določi z upoštevanjem tveganja.

⁽¹⁾ Uredba (EU) št. 910/2014 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. julija 2014 o elektronski identifikaciji in storitvah zaupanja za elektronske transakcije na notranjem trgu in o razveljavitvi Direktive 1999/93/ES (UL L 257, 28.8.2014, str. 73).

▼B

3. Države članice zahtevajo, da pooblaščen subjekti pri oceni tveganj pranja denarja in financiranja terorizma upoštevajo vsaj spremenljivke iz Priloge I.

4. Države članice zagotovijo, da lahko pooblaščen subjekti pristojnim ali samoregulativnim organom prikažejo, da so ukrepi ustrezni glede na tveganja pranja denarja in financiranja terorizma, ki so bila prepoznana.

5. Kar zadeva posle življenjskega zavarovanja ali druge z naložbami povezane zavarovalne posle, države članice zagotovijo, da kreditne institucije in finančne institucije poleg ukrepov skrbnega preverjanja strank, ki se zahtevajo za stranko in dejanskega lastnika, izvajajo naslednje ukrepe skrbnega preverjanja strank v zvezi z upravičenci iz življenjskega zavarovanja in drugih z naložbami povezanih zavarovalnih polic, takoj ko so upravičenci identificirani ali določeni:

- (a) v primeru upravičencev, ki so identificirani kot izrecno imenovane osebe ali pravne ureditve, pridobitev imena osebe;
- (b) v primeru upravičencev, ki so določeni po značilnostih ali razredu ali na druge načine, pridobitev zadostnih informacij o teh upravičencih, tako da kreditna institucija ali finančna institucija meni, da bo lahko v času izplačila lahko določila identiteto upravičenca.

Glede točk (a) in (b) prvega pododstavka se identiteta upravičencev preveri v času izplačila. V primeru popolne ali delne dodelitve življenjskega ali drugega z naložbami povezanega zavarovanja tretji osebi kreditne institucije in finančne institucije, seznanjene z dodelitvijo, identificirajo dejanskega lastnika v času dodelitve fizični ali pravni osebi ali pravni ureditvi, ki v svojo korist prejema vrednost dodeljene police.

6. V primeru upravičencev iz skladov ali podobnih pravnih ureditev, ki so določeni po posebnih značilnostih ali razredu, pooblaščen subjekt pridobi zadostne informacije o upravičencu, tako da pooblaščen subjekt meni, da bo lahko določil identiteto upravičenca v času izplačila ali v času, ko upravičenec uveljavi pridobljene pravice.

Člen 14

1. Države članice zahtevajo, da se preverjanje identitete stranke in dejanskega lastnika izvede pred vzpostavitvijo poslovnega odnosa ali izvedbo transakcije. ►**M1** Ob začetku novega poslovnega odnosa z gospodarskim ali drugim pravnim subjektom, skladom ali pravno ureditvijo, ki je po strukturi ali funkcijah podobna skladom (v nadaljnjem besedilu: podobna pravna ureditev), za katero je treba na podlagi člena 30 ali 31 registrirati informacije o dejanskem lastništvu, pooblaščen subjekti zbirajo dokazila o registraciji ali izvlečke iz registra. ◀

▼B

2. Z odstopanjem od odstavka 1 lahko države članice dovolijo, da se preverjanje identitete stranke in dejanskega lastnika izvede med vzpostavitev poslovnega odnosa, če je potrebno, da se ne prekine običajno poslovanje, in kadar obstaja majhno tveganje pranja denarja ali financiranja terorizma. V takih primerih se ti postopki zaključijo kar najhitreje po prvem stiku.

3. Z odstopanjem od odstavka 1 lahko države članice dovolijo odprte računa pri kreditni instituciji ali finančni instituciji, vključno z računi, ki omogočajo transakcije s prenosljivimi vrednostnimi papirji, pod pogojem, da so vzpostavljena ustrezna varovala, za zagotovitev, da transakcij ne izvaja stranka oziroma da se ne izvajajo v njenem imenu, dokler ni dosežena popolna skladnost z zahtevami skrbnega preverjanja strank, določenimi v točkah (a) in (b) prvega pododstavka člena 13(1).

4. Države članice zahtevajo, da pooblaščen subjekt, ki ne more zagotoviti skladnosti z zahtevami skrbnega preverjanja strank, določenimi v točki (a), (b) ali (c) prvega pododstavka člena 13(1), ne izvede transakcije prek bančnega računa, ne vzpostavi poslovnega odnosa ali ne izvede transakcije ter prekine poslovni odnos in razmisli, da bi FIU podala poročilo o sumljivi transakciji v zvezi s stranko v skladu s členom 33.

Države članice prvega pododstavka ne uporabljajo, kadar notarji, drugi neodvisni pravni strokovnjaki, revizorji, zunanji računovodje in davčni svetovalci, in sicer v strogem obsegu, v katerem te osebe ugotavljajo pravni položaj svoje stranke ali ko branijo ali zastopajo to stranko v sodnem postopku ali v zvezi z njim, vključno s svetovanjem o sprožitvi ali izogibanju takšnemu postopku.

▼M1

5. Države članice zahtevajo, da pooblaščen subjekt ukrepe skrbnega preverjanja strank uporabljajo ne le za vse nove stranke, ampak v primernem času in z upoštevanjem tveganja tudi za obstoječe stranke, oziroma kadar pride do spremembe relevantnih okoliščin stranke ali kadar ima pooblaščen subjekt v zadevnem koledarskem letu zakonsko dolžnost stopiti v stik s stranko za namene pregleda morebitnih relevantnih informacij o dejanskem lastniku oziroma dejanskih lastnikih, ali če je pooblaščen subjekt imel to dolžnost v skladu z Direktivo Sveta 2011/16/EU ⁽¹⁾.

▼B*ODDELEK 2**Poenostavljeno skrbno preverjanje strank**Člen 15*

1. Kadar država članica ali pooblaščen subjekt prepozna področja manjšega tveganja, lahko ta država članica pooblaščenim subjektom dovoli, da uporabijo poenostavljene ukrepe skrbnega preverjanja strank.

⁽¹⁾ Direktiva Sveta 2011/16/EU z dne 15. februarja 2011 o upravnem sodelovanju na področju obdavčevanja in razveljavitvi Direktive 77/799/EGS (UL L 64, 11.3.2011, str. 1).

▼B

2. Pooblašчени subjekti pred uporabo poenostavljenih ukrepov skrbnega preverjanja strank preverijo, da poslovni odnos s stranko ali transakcija predstavlja nižjo stopnjo tveganja.

3. Države članice zagotovijo, da pooblašчени subjekti zadostno spremljajo transakcije in poslovne odnose, da omogočijo odkrivanje nenavadnih ali sumljivih transakcij.

Člen 16

Države članice in pooblašчени subjekti pri ocenjevanju tveganj pranja denarja in financiranja terorizma, povezanih z vrstami strank, geografskimi območji ter določenimi produkti, storitvami, transakcijami ali distribucijskimi potmi, upoštevajo vsaj dejavnike za situacije s potencialno manjšim tveganjem iz Priloge II.

Člen 17

►**M2** Evropski nadzorni organi do 26. junija 2017 v skladu s členom 16 Uredbe (EU) št. 1093/2010 izdajo smernice, naslovljene na pristojne organe ter kreditne in finančne institucije, o dejavnih tveganjih, ki jih je treba upoštevati, in ukrepih, ki jih je treba sprejeti v primerih, ko je ustrezna uporaba poenostavljenih ukrepov skrbnega preverjanja strank. Od 1. januarja 2020 takšne smernice, kadar je to primerno, izda EBA. ◀ Posebej se upošteva narava in obseg poslovanja ter se, kadar je to primerno in sorazmerno, določijo posebni ukrepi.

*ODDELEK 3****Okrepljeno skrbno preverjanje strank****Člen 18*

1. ►**M1** V primerih iz členov 18a do 24 in drugih primerih večjega tveganja, ki jih ugotovijo države članice ali pooblašчени subjekti, države članice od pooblaščenih subjektov zahtevajo, da za ustrezno obvladovanje in blažitev navedenih tveganj uporabljajo ukrepe okrepljenega skrbnega preverjanja strank. ◀

Okrepljenih ukrepov skrbnega preverjanja strank ni treba samodejno uporabiti za podružnice ali hčerinske družbe v večinski lasti pooblaščenih subjektov s sedežem v Uniji, ki se nahajajo v tretjih državah z visokim tveganjem, kadar navedene podružnice ali hčerinske družbe v večinski lasti v celoti izpolnjujejo politike na ravni skupine in postopke v skladu s členom 45. Države članice zagotovijo, da pooblašчени subjekti v teh primerih uporabljajo pristop, ki temelji na tveganju.

▼M1

2. Države članice od pooblaščenih subjektov zahtevajo, da raziščejo, kolikor je to razumno mogoče, ozadje in namen vseh transakcij, ki izpolnjujejo vsaj enega od naslednjih pogojev:

▼ M1

- (i) so kompleksne transakcije;
- (ii) so nenavadno velike transakcije;
- (iii) se izvajajo v nenavadnem vzorcu;
- (iv) nimajo očitnega gospodarskega ali zakonitega namena.

Pooblašчени subjekti zlasti okrepijo stopnjo in naravo spremljanja poslovnega odnosa, da ugotovijo, ali so te transakcije ali dejavnosti videti sumljive.

▼ B

3. Države članice in pooblašчени subjekti pri oceni tveganj pranja denarja in financiranja terorizma upoštevajo vsaj dejavnike za situacije s potencialno večjim tveganjem iz Priloge III.

4. ► **M2** Evropski nadzorni organi do 26. junija 2017 v skladu s členom 16 Uredbe (EU) št. 1093/2010 izdajo smernice, naslovljene na pristojne organe ter kreditne in finančne institucije, o dejavniki tveganja, ki jih je treba upoštevati, in ukrepih, ki jih je treba sprejeti v primerih, ko je ustrezna uporaba okrepljenih ukrepov skrbnega preverjanja strank. Od 1. januarja 2020 takšne smernice, kadar je to primerno, izda EBA. ◀ Posebej se upošteva narava in obseg poslovanja ter se, kadar je to primerno in sorazmerno, določijo posebni ukrepi.

▼ M1*Člen 18a*

1. Države članice v zvezi s poslovnimi odnosi ali transakcijami, ki vključujejo tretje države z visokim tveganjem, opredeljene na podlagi člena 9(2), od pooblaščenih subjektov zahtevajo, da izvajajo vsaj naslednje ukrepe okrepljenega skrbnega preverjanja strank:

- (a) pridobivanje dodatnih informacij o stranki in dejanskem lastniku oziroma dejanskih lastnikih;
- (b) pridobivanje dodatnih informacij o predvideni naravi poslovnega odnosa;
- (c) pridobivanje informacij o viru sredstev in viru premoženja stranke ter dejanskega lastnika oziroma dejanskih lastnikov;
- (d) pridobivanje informacij o razlogih za predvidene ali opravljene transakcije;
- (e) pridobivanje dovoljenja višjega vodstva za vzpostavitev ali nadaljevanje poslovnega odnosa;
- (f) izvajanje okrepljenega spremljanja poslovnega odnosa s povečanjem pogostosti in podaljšanjem časa nadzora ter opredeljevanje transakcijskih vzorcev, ki jih je potrebno nadalje preučiti.

▼ **MI**

Države članice od pooblaščenih subjektov lahko zahtevajo, da zagotovijo, kjer je to primerno, da se prvo plačilo opravi prek računa na ime stranke pri kreditni instituciji, ki je predmet standardov skrbnega preverjanja strank, ki niso manj zanesljivi kot tisti, določeni s to direktivo.

2. Poleg ukrepov, ki so določeni v odstavku 1 in so v skladu z mednarodnimi obveznostmi Unije, države članice od pooblaščenih subjektov zahtevajo, kjer je to primerno, da pri obravnavi oseb in pravnih subjektov, ki izvajajo transakcije, ki vključujejo tretje države z visokim tveganjem, opredeljene na podlagi člena 9(2), uporabijo enega ali več dodatnih blažilnih ukrepov. Te ukrepe sestavljajo en ali več od naslednjega:

- (a) uporaba dodatnih elementov okrepljenega skrbnega preverjanja;
- (b) uvedba okrepljenih ustreznih mehanizmov za poročanje ali sistematičnega poročanja o finančnih transakcijah;
- (c) omejitev poslovnih odnosov ali transakcij s fizičnimi osebami ali pravnimi subjekti iz tretjih držav z visokim tveganjem, opredeljenih na podlagi člena 9(2);

3. Poleg ukrepov iz odstavka 1 države članice v skladu z mednarodnimi obveznostmi Unije izvajajo, kjer je to primerno, za tretje države z visokim tveganjem, opredeljene na podlagi člena 9(2), enega ali več od naslednjih ukrepov:

- (a) zavračanje ustanovitve hčerinskih družb, podružnic ali predstavništva pooblaščenih subjektov iz zadevne države oziroma kakršno koli drugačno upoštevanje dejstva, da je zadevni pooblaščen subjekt iz države, ki nima ustreznih ureditev AML/CFT;
- (b) prepoved pooblaščenim subjektom, da ustanovijo podružnice ali predstavništva v zadevni državi, oziroma kakršno koli drugačno upoštevanje dejstva, da bi zadevne podružnice ali predstavništva obstajala v državi, ki nima ustreznih ureditev AML/CFT;
- (c) zahtevanje okrepljenega nadzorstvenega pregleda ali okrepljene zunanje revizije za podružnice in hčerinske družbe pooblaščenih subjektov, ki se nahajajo v zadevni državi;
- (d) zahtevanje okrepljene zunanje revizije za finančne skupine v zvezi s katero koli od njihovih podružnic in hčerinskih družb, ki se nahajajo v zadevni državi;
- (e) zahtevanje, da kreditne in finančne institucije pregledajo in spremenijo oziroma po potrebi prekinijo korespondenčne odnose z respondenci institucijami v zadevni državi.

4. Pri sprejetju in izvajanju ukrepov iz odstavkov 2 in 3 in v zvezi s tveganji, ki jih predstavljajo posamezne tretje države, države članice po potrebi upoštevajo ustrezna vrednotenja, ocene ali poročila, ki jih pripravijo mednarodne organizacije in organi za določanje standardov s pristojnostmi na področju preprečevanja pranja denarja in boja proti financiranju terorizma.

▼ M1

5. Države članice Komisijo uradno obvestijo, preden sprejmejo ali pričnejo izvajati ukrepe, določene v odstavkih 2 in 3.

▼ B*Člen 19***▼ M1**

V zvezi s čezmejnimi korespondenčnimi odnosi, ki vsebujejo izvrševanje plačil z respondenčno institucijo iz tretje države, države članice poleg ukrepov skrbnega preverjanja strank, določenih v členu 13, od svojih kreditnih institucij in finančnih institucij zahtevajo, da na začetku novega poslovnega odnosa:

▼ B

- (a) zberejo zadostne informacije o respondenčni instituciji, da v celoti razumejo naravo njenega poslovanja ter iz javno dostopnih informacij ocenijo ugled institucije in kakovost nadzora;
- (b) ocenijo nadzor glede AML/CFT v respondenčni instituciji;
- (c) pridobijo odobritev višjega vodstva pred sklepanjem novih korespondenčnih odnosov;
- (d) dokumentirajo ustrezne pristojnosti vsake institucije;
- (e) glede prehodnih računov, se prepričajo, da je respondenčna institucija preverila identiteto strank in je stalno skrbno preverjala stranke, ki imajo neposreden dostop do računov korespondenčne institucije, ter da je korespondenčni instituciji na zahtevo sposobna zagotoviti zadevne podatke o skrbnem preverjanju strank.

Člen 20

Kar zadeva transakcije ali poslovne odnose s politično izpostavljenimi osebami, države članice poleg ukrepov skrbnega preverjanja strank iz člena 13 od pooblaščenih subjektov zahtevajo, da:

- (a) imajo ustrezne sisteme upravljanja tveganj, vključno s postopki na podlagi tveganja za ugotavljanje, ali je stranka ali dejanski lastnik stranke politično izpostavljena oseba;
- (b) v primeru poslovnih odnosov s politično izpostavljenimi osebami uporabljajo naslednje ukrepe:
 - (i) pridobijo odobritev višjega vodstva za vzpostavitev ali nadaljevanje poslovnih odnosov s takšnimi osebami;
 - (ii) sprejmejo ustrezne ukrepe, da ugotovijo izvor premoženja in sredstev, vključenih v poslovne odnose ali transakcije s takšnimi osebami;
 - (iii) okrepljeno stalno spremljajo te poslovne odnos.

▼ **M1***Člen 20a*

1. Vsaka država članica izda in posodablja seznam z natančno navedbo funkcij, ki so v skladu z nacionalnimi zakoni in drugimi predpisi kvalificirane kot pomembne javne funkcije za namene točke 9 člena 3. Države članice zaprosijo vsako mednarodno organizacijo, akreditirano na njihovem ozemlju, da izda in posodablja seznam pomembnih javnih funkcij v tej mednarodni organizaciji za namene točke 9 člena 3. Ti seznam se pošljejo Komisiji in se jih lahko objavi.

2. Komisija sestavi in posodablja seznam z natančno navedbo funkcij, ki so kvalificirane kot pomembne javne funkcije na ravni institucij in organov Unije. Ta seznam vključuje tudi vse funkcije, ki so lahko zaupane predstavnikom tretjih držav in mednarodnih organov, akreditiranih na ravni Unije.

3. Komisija na podlagi seznamov iz odstavkov 1 in 2 tega člena sestavi enoten seznam vseh pomembnih javnih funkcij za namene točke 9 člena 3. Ta enotni seznam se objavi.

4. Funkcije, vključene v seznam iz odstavka 3 tega člena, se obravnavajo v skladu s pogoji, določenimi v členu 41(2).

▼ **B***Člen 21*

Države članice od pooblaščenih subjektov zahtevajo, da sprejmejo razumne ukrepe za določitev ali so upravičenci iz življenjske ali druge z naložbami povezane zavarovalne police in/ali, kadar je potrebno, dejanski lastnik upravičenca politično izpostavljene osebe. Ti ukrepi se sprejmejo najpozneje v času izplačila ali popolne ali delne dodelitve police. Kadar so prepoznana večja tveganja, države članice poleg uporabe ukrepov skrbnega preverjanja strank iz člena 13 od pooblaščenih subjektov zahtevajo, da:

- (a) obvestijo višje vodstvo pred izplačilom sredstev police;
- (b) poglobljeno pregledujejo celoten poslovni odnos z imetnikom police.

Člen 22

Če politično izpostavljena oseba preneha delovati na vidnem javnem položaju v državi članici ali tretji državi ali na vidnem javnem položaju v mednarodni organizaciji, se od pooblaščenih subjektov vsaj za obdobje 12 mesecev zahteva, da upoštevajo nadaljnje tveganje, ki ga ta oseba predstavlja, ter uporabljajo ustrezne ukrepe z upoštevanjem tveganja tako dolgo, dokler se ne šteje, da ta oseba ne predstavlja več tveganja, značilnega za politično izpostavljene osebe.

▼ B*Člen 23*

Ukrepi iz členov 20 in 21 se uporabljajo tudi za družinske člane ali osebe, za katere je znano, da so ožji sodelavci politično izpostavljenih oseb.

Člen 24

Države članice kreditnim institucijam in finančnim institucijam prepovejo, da sklenejo ali nadaljujejo korespondenčni odnos z navidezno banko. Od teh institucij zahtevajo, da sprejmejo ustrezne ukrepe za zagotovitev, da ne bodo vzpostavili ali nadaljevali korespondenčnih odnosov s kreditno institucijo ali finančno institucijo, za katero je znano, da navidezni banki dovoljuje uporabo svojih računov.

*ODDELEK 4**Izvajanje s strani tretjih oseb**Člen 25*

Države članice lahko pooblaščenim subjektom dovolijo, da se za izpolnitev zahtev skrbnega preverjanja strank, določenih v točkah (a), (b) in (c) prvega pododstavka člena 13(1), zanesejo na tretje osebe. Vendar končno odgovornost za izpolnjevanje teh zahtev nosi pooblaščen subjekt, ki se zanese na tretjo osebo.

Člen 26

1. V tem oddelku „tretje osebe“ pomeni pooblaščen subjekte, ki so navedeni v členu 2, včlanjene organizacije ali federacije teh pooblaščenih subjektov ali druge institucije ali osebe v državi članici ali tretji državi, ki:

- (a) uporabljajo zahteve glede skrbnega preverjanja strank in glede vodenja evidenc, ki so enakovredne zahtevam iz te direktive, in
- (b) katerih skladnost z zahtevami iz te direktive se nadzoruje na način, ki je v skladu z oddelkom 2 poglavja VI.

2. Države članice pooblaščenim subjektom prepovejo, da se zanesejo na tretje osebe s sedežem v tretji državi z visokim tveganjem. Države članice lahko podružnice in hčerinske družbe v večinski lasti pooblaščenih subjektov s sedežem v Uniji izvzamejo iz te prepovedi, kadar te podružnice in hčerinske družbe v večinski lasti v celoti spoštujejo politike na ravni skupine in postopke v skladu s členom 45.

Člen 27

1. Države članice zagotovijo, da pooblaščen subjekt od tretje osebe, na katero se zanesejo, pridobijo potrebne informacije o zahtevah skrbnega preverjanja strank, določenih v točkah (a), (b) in (c) prvega pododstavka člena 13(1).

▼M1

2. Države članice zagotovijo, da pooblaščen subjekti, h katerim se stranko napoti, sprejmejo ustrezne ukrepe za zagotovitev, da tretja oseba na zahtevo takoj zagotovi zadevne kopije identifikacijskih in potrditvenih podatkov, vključno, kadar so na voljo, prek sredstev elektronske identifikacije, zadevnih storitev zaupanja, kot je določeno v Uredbi (EU) št. 910/2014, ali z drugimi varnimi, daljinsko upravljanimi ali elektronskimi postopki za identifikacijo, ki jih urejajo, priznavajo, odobrijo ali sprejmejo ustrezni nacionalni organi.

▼B*Člen 28*

Države članice zagotovijo, da lahko pristojni organ matične države članice (za politike in postopke na ravni skupine) in pristojni organ države članice gostiteljice (za podružnice in hčerinske družbe) štejeta, da pooblaščen subjekt v okviru svojega skupinskega programa upošteva določbe, sprejete na podlagi členov 26 in 27, kadar so izpolnjeni vsi naslednji pogoji:

- (a) pooblaščen subjekt se zanaša na informacije, ki jih je zagotovila tretja oseba, ki je del iste skupine;
- (b) ta skupina uporablja ukrepe skrbnega preverjanja strank, pravila o vodenju evidenc ter programe proti pranju denarja in financiranju terorizma v skladu s to direktivo ali enakovrednimi pravili;
- (c) učinkovito izvajanje zahtev iz točke (b), na ravni skupine nadzoruje pristojni organ matične države članice ali tretje države.

Člen 29

Ta oddelek se ne uporablja za odnose z zunanjimi izvajalci ali zastopniki, kadar se zunanji izvajalec ali zastopnik na podlagi pogodbene ureditve šteje kot del pooblaščenega subjekta.

POGLAVJE III

INFORMACIJE O DEJANSKEM LASTNIŠTVU

Člen 30

1. ►**M1** Države članice zagotovijo, da morajo gospodarski in drugi pravni subjekti, ustanovljeni na njihovem ozemlju, pridobiti ter imeti na voljo ustrezne, natančne in posodobljene informacije o svojem dejanskem lastništvu, vključno s podrobnostmi o deležih v lasti upravičencev. Države članice zagotovijo, da se kršitve tega člena kaznujejo z učinkovitimi, sorazmernimi in odvračilnimi ukrepi ali sankcijami. ◀

Države članice zagotovijo, da se od navedenih subjektov zahteva, naj pooblaščenim subjektom, kadar ti sprejemajo ukrepe skrbnega preverjanja strank v skladu s poglavjem II, poleg informacij o njihovem pravnem lastniku zagotovijo tudi informacije o dejanskem lastniku.

▼ M1

Države članice zahtevajo, da dejanski lastniki gospodarskih ali drugih pravnih subjektov, vključno prek delnic, glasovalnih pravic, lastniškega deleža, prinosniških delnic ali drugega nadzora, tem subjektom zagotovijo vse potrebne informacije, da lahko gospodarski ali drug pravni subjekt izpolnjuje zahteve iz prvega pododstavka.

▼ B

2. Države članice zahtevajo, da imajo pristojni organi in FIU pravočasen dostop do informacij iz odstavka 1.

3. Države članice zagotovijo, da se informacije iz odstavka 1 v vsaki državi članici hranijo v osrednjem registru, na primer v trgovinskem registru, registru podjetij iz člena 3 Direktive 2009/101/ES Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁾, ali javnem registru. Države članice Komisijo uradno obvestijo o značilnostih teh nacionalnih mehanizmov. Informacije o dejanskem lastništvu iz navedene zbirke podatkov se lahko zbirajo v skladu z nacionalnimi sistemi.

▼ M1

4. Države članice zahtevajo, da so informacije, shranjene v osrednjem registru iz odstavka 3, ustrezne, natančne in posodobljene, in v ta namen vzpostavijo ustrezne mehanizme. Taki mehanizmi vključujejo zahtevo, da morajo pooblaščen subjekti in, če je to primerno in kolikor ta zahteva ne ovira po nepotrebem opravljanja njihovih funkcij, tudi pristojni organi poročajo o vseh neskladnostih, ki jih opazijo med informacijami o dejanskem lastništvu, ki so na voljo v osrednjih registrih, in informacijami o dejanskem lastništvu, ki jih imajo na voljo sami. V primeru sporočenih neskladnosti države članice zagotovijo, da se sprejmejo ustrezni ukrepi, da se pravočasno odpravijo neskladnosti in, če je to ustrezno, da se v osrednji register do takrat vključi posebna opomba.

5. Države članice zagotovijo, da imajo do informacij o dejanskem lastništvu vedno dostop:

- (a) pristojni organi in FIU, brez kakršnih koli omejitev;
- (b) pooblaščen subjekti, in sicer v okviru skrbnega preverjanja strank v skladu s poglavjem II;
- (c) vsi člani širše javnosti.

Osebam iz točke (c) se dovoli dostop vsaj do imena, meseca in leta rojstva, države prebivališča in državljanstva dejanskega lastnika, kakor tudi do vrste in obsega deleža v lasti dejanskega lastnika.

Države članice lahko pod pogoji, ki se določijo v nacionalnem pravu, zagotavljajo dostop do dodatnih informacij, ki omogočajo identifikacijo dejanskega lastnika. Te dodatne informacije vključujejo vsaj datum rojstva ali kontaktne podatke, v skladu s pravili o varstvu podatkov.

⁽¹⁾ Direktiva 2009/101/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. septembra 2009 o uskladitvi zaščitnih ukrepov za varovanje interesov družbenikov in tretjih oseb, ki jih države članice zahtevajo od gospodarskih družb v skladu z drugim pododstavkom člena 48 Pogodbe, zato da se oblikujejo zaščitni ukrepi z enakim učinkom v vsej Skupnosti (UL L 258, 1.10.2009, str. 11).

▼ M1

5a. Države članice se lahko odločijo, da omogočijo dostop do informacij, shranjenih v svojih nacionalnih registrih iz odstavka 3, pod pogojem, da se opravi spletna prijava in plačilo pristojbine, ki ne presega administrativnih stroškov omogočanja dostopa do teh informacij, vključno s stroški vzdrževanja in razvoja registra.

6. Države članice zagotovijo, da imajo pristojni organi in FIU pravočasen in neomejen dostop do vseh informacij, shranjenih v osrednjem registru iz odstavka 3, ne da bi se ob tem obvestil zadevni subjekt. Države članice omogočajo tudi pravočasen dostop pooblaščenim subjektom, kadar sprejemajo ukrepe skrbnega preverjanja strank v skladu s poglavjem II.

Pristojni organi, ki se jim omogoči dostop do osrednjega registra iz odstavka 3, so tisti javni organi, ki imajo določene odgovornosti za boj proti pranju denarja ali financiranju terorizma, kot tudi davčni organi, nadzorniki pooblaščenih subjektov in organi, ki opravljajo funkcijo preiskovanja ali pregona pranja denarja, povezanih predhodnih kaznivih dejanj in financiranja terorizma, iskanja in zasega ali zamrznitve in zaplembe sredstev, pridobljenih s kaznivimi dejanji.

7. Države članice zagotovijo, da lahko pristojni organi in FIU pristojnim organom in FIU v drugih državah članicah pravočasno in brezplačno zagotovijo informacije iz odstavkov 1 in 3.

▼ B

8. Države članice zahtevajo, da se pooblašчени subjekti pri izpolnjevanju njihovih zahtev skrbnega preverjanja strank v skladu s Poglavjem II ne zanašajo le na osrednji register iz odstavka 3. Te zahteve se izpolnijo z uporabo pristopa, ki temelji na tveganju.

▼ M1

9. Države članice lahko določijo izvzetje glede dostopa iz točk (b) in (c) prvega pododstavka odstavka 5 do vseh ali nekaterih informacij o dejanskem lastništvu, in sicer za vsak primer posebej ter v izjemnih okoliščinah, določenih v nacionalnem pravu, kadar bi takšen dostop dejanskega lastnika izpostavil nesorazmernemu tveganju prevare, ugrabitve, izsiljevanja, prisiljenja, nadlegovanja, nasilja ali ustrahovanja ali kadar je dejanski lastnik mladoleten oziroma kako drugače poslovno nesposoben. Države članice zagotovijo, da se taka izvzetjaodobrijo na podlagi podrobne ocene izjemne narave teh okoliščin. Zagotovita se pravici do upravnega pregleda odločitve o izvzetju in do učinkovitega pravnega varstva. Država članica, ki je odobrila izvzetje, objavi letne statistične podatke o številu odobrenih izvzetij in navedenih razlogih ter o teh podatkih poroča Komisiji.

Izvzetja, odobrena v skladu s prvim pododstavkom tega odstavka, se ne uporabljajo za kreditne institucije in finančne institucije ali za pooblaščen subjekte iz točke 3(b) člena 2(1), ki so javni uslužbenci.

▼M1

10. Države članice zagotovijo, da so osrednji registri iz odstavka 3 tega člena povezani prek evropske osrednje platforme, vzpostavljene s členom 22(1) Direktive (EU) 2017/1132 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁾. Povezanost osrednjih registrov držav članic s platformo se vzpostavi v skladu s tehničnimi specifikacijami in postopki, določenimi z izvedbenimi akti, ki jih sprejme Komisija v skladu s členom 24 Direktive (EU) 2017/1132 in členom 31a te direktive.

Države članice zagotovijo, da so v skladu z njihovimi nacionalnimi predpisi, ki urejajo izvajanje odstavkov 5, 5a in 6 tega člena, informacije iz odstavka 1 tega člena na voljo prek sistema povezovanja registrov, vzpostavljenega v skladu s členom 22(1) Direktive (EU) 2017/1132.

Informacije iz odstavka 1 so na voljo prek nacionalnih registrov in sistema povezovanja registrov najmanj pet let in največ deset let po tem, ko se gospodarski ali drugi pravni subjekt izbriše iz registra. Za izvajanje različnih vrst dostopa v skladu s tem členom države članice sodelujejo med seboj in s Komisijo.

▼B*Člen 31***▼M1**

1. Države članice zagotovijo, da se ta člen uporablja za sklade in druge vrste pravnih ureditev, kot so med drugim družbe za fiduciarne posle, nekatere vrste družb Treuhand ali fideicomiso, kadar imajo take ureditve strukturo ali funkcije, ki so podobne skladom. Države članice opredelijo značilnosti, na podlagi katerih se določi, kdaj imajo pravne ureditve strukturo ali funkcije, ki so podobne skladom, v zvezi s temi pravnimi ureditvami, ki jih ureja njihovo pravo.

Vsaka država članica zahteva, da skrbniki vsakega ekspresnega sklada, ki se upravlja v tej državi članici, pridobijo in imajo na voljo ustrezne, natančne in posodobljene informacije o dejanskem lastništvu sklada. Te informacije vključujejo identiteto:

- (a) ustanovitelja oziroma ustanoviteljev;
- (b) skrbnika oziroma skrbnikov;
- (c) morebitnega zaščitnika oziroma zaščitnikov;
- (d) upravičencev ali razreda upravičencev;
- (e) vsake druge fizične osebe, ki izvršuje dejanski nadzor nad skladom.

Države članice zagotovijo, da se kršitve tega člena kaznujejo z učinkovitimi, sorazmernimi in odvračilnimi ukrepi ali sankcijami.

⁽¹⁾ Direktiva (EU) 2017/1132 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. junija 2017 o določenih vidikih prava družb (UL L 169, 30.6.2017, str. 46).

▼ **M1**

2. Države članice zagotovijo, da skrbniki ali osebe z enakovrednim položajem v podobnih pravnih ureditvah, kot je navedeno v odstavku 1 tega člena, pooblaščenim subjektom razkrijejo svoj status in jim pravočasno zagotovijo informacije iz odstavka 1 tega člena, kadar kot skrbnik ali oseba z enakovrednim položajem v podobni pravni ureditvi vzpostavijo poslovni odnos ali izvedejo občasno transakcijo nad mejnimi vrednostmi iz točk (b), (c) in (d) člena 11.

▼ **B**

3. Države članice zahtevajo, da je pristojnim organom in FIU omogočen pravočasen dostop do informacij iz odstavka 1.

▼ **M1**

3a. Države članice zahtevajo, da se informacije o dejanskem lastništvu ekspresnih skladov in podobnih pravnih ureditev iz odstavka 1 hranijo v osrednjem registru dejanskih lastnikov, ki ga vzpostavi država članica, v kateri ima skrbnik sklada ali oseba z enakovrednim položajem v podobni pravni ureditvi sedež ali v kateri prebiva.

Kadar je kraj sedeža ali prebivališča skrbnika sklada ali osebe z enakovrednim položajem v podobni pravni ureditvi zunaj Unije, se informacije iz odstavka 1 hranijo v osrednjem registru, ki ga vzpostavi država članica, v kateri skrbnik sklada ali oseba z enakovrednim položajem v podobni pravni ureditvi vzpostavi poslovni odnos ali pridobi nepremičnino v imenu sklada ali podobne pravne ureditve.

Kadar imajo skrbniki sklada ali osebe z enakovrednimi položaji v podobni pravni ureditvi sedež oziroma prebivajo v različnih državah članicah, ali kadar skrbnik sklada ali oseba z enakovrednim položajem v podobni pravni ureditvi vzpostavi več poslovnih odnosov v imenu sklada ali podobne pravne ureditve v različnih državah članicah, se lahko dokazilo o registraciji ali izvleček informacij o dejanskem lastništvu, shranjenih v registru, ki ga vodi ena država članica, šteje za dovolj, da velja obveznost registracije za izpolnjeno.

4. Države članice zagotovijo, da imajo do informacij o dejanskem lastništvu sklada ali podobne pravne ureditve vedno dostop:

- (a) pristojni organi in FIU, brez vsake omejitve;
- (b) pooblašчени subjekti v okviru skrbnega preverjanja strank v skladu s poglavjem II;
- (c) vsaka fizična ali pravna oseba, ki lahko izkaže upravičen interes;
- (d) vsaka fizična ali pravna oseba, ki vloži pisni zahtevek v zvezi s skladom ali podobno pravno ureditvijo, ki ima ali je lastnik nadzornega deleža v katerem koli gospodarskem ali drugem pravnem subjektu, razen tistih iz člena 30(1), prek neposrednega ali posrednega lastništva, vključno v obliki prinosniških delnic ali prek drugega nadzora.

▼ M1

Informacije, dostopne fizičnim in pravnim osebam iz točk (c) in (d) prvega pododstavka, vsebujejo ime, mesec in leto rojstva, državo prebivališča in državljanstvo dejanskega lastnika kakor tudi vrsto in obseg deleža v lasti upravičenca.

Države članice lahko pod pogoji, ki se določijo v nacionalnem pravu, zagotavljajo dostop do dodatnih informacij, ki omogočajo identifikacijo dejanskega lastnika. Te dodatne informacije vključujejo vsaj datum rojstva ali kontaktne podatke, v skladu s pravili o varstvu podatkov. Države članice lahko dovolijo širši dostop do informacij, shranjenih v registru, v skladu s svojim nacionalnim pravom.

Pristojni organi, ki se jim omogoči dostop do osrednjega registra iz odstavka 3, so javni organi, ki imajo določene odgovornosti za boj proti pranju denarja ali financiranju terorizma, kot tudi davčni organi, nadzorniki pooblaščenih subjektov in organi, ki opravljajo funkcijo preiskovanja in pregona pranja denarja, povezanih predhodnih kaznivih dejanj in financiranja terorizma, iskanja in zasega ali zamrznitve in zaplembe sredstev, pridobljenih s kaznivimi dejanji.

4a. Države članice se lahko odločijo, da omogočijo dostop do informacij, shranjenih v svojih nacionalnih registrih iz odstavka 3, pod pogojem, da se opravi spletna prijava in plačilo pristojbine, ki ne presega administrativnih stroškov omogočanja dostopa do teh informacij, vključno s stroški vzdrževanja in razvoja registra.

5. Države članice zahtevajo, da so informacije, shranjene v osrednjem registru iz odstavka 3a, ustrezne, natančne in posodobljene, in v ta namen vzpostavijo ustrezne mehanizme. Taki mehanizmi vključujejo zahtevo, da morajo pooblaščen subjekti in, če je to primerno in kolikor ta zahteva ne ovira po nepotrebnem opravljanja njihovih nalog, tudi pristojni organi poročajo o vseh neskladnostih, ki jih opazijo med informacijami o dejanskem lastništvu, ki so na voljo v osrednjih registrih, in informacijami o dejanskem lastništvu, ki jih imajo na voljo sami. V primeru sporočenih neskladnosti države članice zagotovijo, da se sprejmejo ustrezni ukrepi, da se pravočasno odpravijo neskladnosti in, če je to ustrezno, da se v osrednji register do takrat vključi posebna opomba.

▼ B

6. Države članice zagotovijo, da se pooblaščen subjekti pri izpolnjevanju njihovih zahtev skrbnega preverjanja strank iz poglavja II ne zanašajo le na osrednji register iz odstavka 4. Te zahteve se izpolnijo z uporabo pristopa, ki temelji na tveganju.

▼ M1

7. Države članice zagotovijo, da lahko pristojni organi in FIU pristojnim organom in FIU v drugih državah članicah pravočasno in brezplačno zagotovijo informacije iz odstavkov 1 in 3.

▼ **M1**

7a. Države članice lahko določijo izvzetje glede dostopa iz točk (b), (c) in (d) prvega pododstavka odstavka 4 do vseh ali nekaterih informacij o dejanskem lastništvu, in sicer za vsak primer posebej ter v izjemnih okoliščinah, določenih v nacionalnem pravu, kadar bi takšen dostop dejanskega lastnika izpostavil nesorazmernemu tveganju prevare, ugrabitve, izsiljevanja, prisiljenja, nadlegovanja, nasilja ali ustrahovanja oziroma kadar je dejanski lastnik mladoleten oziroma kako drugače poslovno nesposoben. Države članice zagotovijo, da se ta izvzetja odobrijo le na podlagi podrobne ocene izjemne narave okoliščin. Zagotovita se pravici do upravnega pregleda odločitve o izvzetju in do učinkovitega pravnega varstva. Država članica, ki je odobrila izvzetje, objavi letne statistične podatke o številu odobrenih izvzetij in navedenih razlogih ter o teh podatkih poroča Komisiji.

Izvzetja, odobrena v skladu s prvim pododstavkom, se ne uporabljajo za kreditne institucije in finančne institucije ter za pooblaščen subjekte iz točke 3(b) člena 2(1), ki so javni uslužbenci.

Kadar se država članica odloči za izvzetje v skladu s prvim pododstavkom, pri tem pristojnim organom in FIU ne omejuje dostopa do informacij.

9. Države članice zagotovijo, da so osrednji registri iz odstavka 3a tega člena povezani prek evropske osrednje platforme, vzpostavljene s členom 22(1) Direktive (EU) 2017/1132. Povezanost osrednjih registrov držav članic s platformo se vzpostavi v skladu s tehničnimi specifikacijami in postopki, opredeljenimi z izvedbenimi akti, ki jih je Komisija sprejela v skladu s členom 24 Direktive (EU) 2017/1132 in členom 31a te direktive.

Države članice zagotovijo, da so v skladu z njihovimi nacionalnimi predpisi, ki urejajo izvajanje odstavkov 4 in 5 tega člena, informacije iz odstavka 1 tega člena na voljo prek sistema povezovanja registrov, vzpostavljenega s členom 22(2) Direktive (EU) 2017/1132.

Države članice sprejmejo ustrezne ukrepe, s katerimi zagotovijo, da so prek njihovih nacionalnih registrov in sistema povezovanja registrov, na voljo le informacije iz odstavka 1, ki so posodobljene ter zadevajo resnično dejansko lastništvo, ter da bo dostop do teh informacij v skladu s pravili o varstvu podatkov.

Informacije iz odstavka 1 ostanejo dostopne prek nacionalnih registrov in sistema povezovanja registrov najmanj pet let in največ deset let po tem, ko prenehajo obstajati razlogi za registracijo informacij o dejanskem lastništvu iz odstavka 3a. Za izvajanje različnih vrst dostopa v skladu z odstavkoma 4 in 4a države članice sodelujejo s Komisijo.

▼ **M1**

10. Države članice do 10. julija 2019 Komisijo uradno obvestijo o kategorijah, opisu značilnosti in imenih skladov in podobnih pravnih ureditev iz odstavka 1, kjer je to primerno, pa tudi o njihovi pravni podlagi. Komisija do 10. septembra 2019 v *Uradnem listu Evropske unije* objavi konsolidirani seznam takšnih skladov in podobnih pravnih ureditev.

Komisija do 26. junija 2020 Evropskemu parlamentu in Svetu predloži poročilo z oceno, ali so bili vsi skladi in podobne pravne ureditve iz odstavka 1, ki jih ureja pravo držav članic, ustrezno opredeljeni in ali zanje veljajo obveznosti, kot so določene v tej direktivi. Kadar je to primerno, Komisija na podlagi ugotovitev iz tega poročila ustrezno ukrepa.

*Člen 31a***Izvedbeni akti**

Po potrebi Komisija poleg izvedbenih aktov, ki jih sprejme v skladu s členom 24 Direktive (EU) 2017/1132 in v skladu s področjem uporabe členov 30 in 31 te direktive, z izvedbenimi akti sprejme tehnične specifikacije in postopke, potrebne za povezanost osrednjih registrov držav članic, kot je navedeno v členu 30(10) in členu 31(9), glede:

- (a) tehničnih specifikacij, v katerih se opredelijo tehnični podatki, ki jih platforma potrebuje za izvajanje svojih nalog, ter načini shranjevanja, uporabe in varstva takšnih podatkov;
- (b) skupnih meril, v skladu s katerimi so informacije o dejanskem lastništvu na voljo prek sistema povezovanja registrov, odvisno od ravni dostopa, ki ga odobrijo države članice;
- (c) tehničnih podrobnosti o tem, kako je treba dati na voljo informacije o dejanskih lastnikih;
- (d) tehničnih pogojev glede razpoložljivosti storitev, ki jih omogoča sistem povezovanja registrov;
- (e) tehničnih načinov, kako naj se izvajajo različne vrste dostopa do informacij o dejanskem lastništvu na podlagi člena 30(5) in člena 31(4);
- (f) načinov plačila, kadar je za dostop do informacij o dejanskem lastništvu treba plačati pristojbino v skladu s členom 30(5a) in členom 31(4a), ob upoštevanju razpoložljivih možnosti plačila, kot so plačilne transakcije na daljavo.

Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 64a(2).

▼ **M1**

Komisija si v svojih izvedbenih aktih prizadeva za ponovno uporabo preizkušene tehnologije in obstoječih praks. Komisija zagotovi, da sistemi, ki jih je treba razviti, ne povzročijo več stroškov, kot je nujno potrebno za izvajanje te direktive. Za izvedbene akte Komisije sta značilni preglednost ter izmenjava izkušenj in informacij med Komisijo in državami članicami.

▼ **B**

POGLAVJE IV
OBVEZNOSTI POROČANJA

ODDELEK 1

Splošne določbe

Člen 32

1. Vsaka država članica za namene preprečevanja, odkrivanja in učinkovitega boja proti pranju denarja in financiranju terorizma ustanovi FIU.

2. Države članice pisno obvestijo Komisijo o imenu in naslovu zadevnih FIU.

3. Vsaka FIU je operativno neodvisna in avtonomna, kar pomeni, da je pooblaščen in sposoben svobodno opravljati svoje naloge, vključno s sposobnostjo sprejemanja avtonomnih odločitev o analiziranju, zahtevanju in posredovanju specifičnih informacij. FIU je kot centralna nacionalna enota pristojna za sprejemanje in analizo poročil o sumljivih transakcijah in drugih informacij, ki so relevantne z vidika pranja denarja, povezanih predhodnih kaznivih dejanj ali financiranja terorizma. FIU je pristojna za posredovanje rezultatov svoje analize in vseh morebitnih dodatnih relevantnih informacij pristojnim organom, kadar obstajajo razlogi za sum pranja denarja, povezanih predhodnih kaznivih dejanj ali financiranja terorizma. Od pooblaščenih subjektov lahko pridobi dodatne informacije.

Države članice svojim FIU zagotovijo ustrezne finančne, človeške in tehnične vire za opravljanje njihovih nalog.

4. Države članice zagotovijo, da imajo njihove FIU pravočasni neposredni ali posredni dostop do finančnih in upravnih informacij ter informacij v zvezi s kazenskim pregonom, ki jih potrebujejo za ustrezno opravljanje svojih nalog. FIU lahko odgovarjajo na zahteve po informacijah pristojnih organov v svojih zadevnih državah članicah, če je razlog za takšne zahteve po informacijah povezan s pranjem denarja, povezanimi predhodnimi kaznivimi dejanji ali financiranjem terorizma. Odločitev o izvedbi analize ali posredovanju informacij sprejme FIU.

▼B

5. Kadar obstajajo objektivni razlogi za domnevo, da bi zagotovitev takšnih informacij negativno vplivala na tekoče preiskave ali analize, ali kadar bi bilo v izjemnih okoliščinah razkritje informacij očitno nesorazmerno z upravičenimi interesi fizične ali pravne osebe ali nepomembno za namene, za katere je bilo zahtevano, FIU ni obvezana ugoditi zahtevi po informacijah.

6. Države članice od pristojnih organov zahtevajo, da FIU poročajo o uporabi informacij, zagotovljenih v skladu s tem členom, ter o rezultatih preiskav ali pregledov, opravljenih na podlagi teh informacij.

7. Države članice zagotovijo, da je FIU pooblaščenca za sprejetje nujnih neposrednih ali posrednih ukrepov, kadar obstaja sum, da je transakcija povezana s pranjem denarja ali financiranjem terorizma, za začasno opustitev ali zavrnitev dovoljenja za transakcijo, ki poteka, tako da analizira transakcijo, potrdi sum in rezultate analize posreduje pristojnim organom. FIU je pooblaščenca, da tako neposredno ali posredno ukrepa na zahtevo FIU iz druge države članice za obdobja in pod pogoji, določenimi v nacionalnem pravu FIU, ki prejme zahtevo.

8. Nalogo FIU glede analize sestavlja naslednje:

- (a) operativna analiza, ki se osredotoča na posamezne primere in konkretne cilje ali na ustrezne izbrane informacije, odvisno od vrste in obsega razkritih prejetih informacij ter pričakovane uporabe informacij po njihovem posredovanju, ter
- (b) strateška analiza, ki obravnava trende in vzorce v zvezi s pranjem denarja in financiranjem terorizma.

▼M1

9. Brez poseganja v člen 34(2) je v okviru svojih funkcij vsaka FIU zmožna od katerega koli pooblaščenega subjekta zahtevati, pridobiti in uporabiti informacije za namene, določene v odstavku 1 tega člena, četudi ni bilo predhodno predloženo sporočilo na podlagi člena 33(1)(a) ali člena 34(1).

Člen 32a

1. Države članice uvedejo centralizirane avtomatizirane mehanizme, kot so osrednji registri ali osrednji elektronski sistemi za pridobivanje podatkov, ki omogočajo pravočasno identifikacijo katere koli fizične ali pravne osebe, ki ima ali obvladuje plačilne račune, bančne račune, identificirane s številko IBAN, kot je opredeljeno v Uredbi (EU) št. 260/2012 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁾, in sefe pri kreditni ustanovi na njihovem ozemlju. Države članice Komisijo uradno obvestijo o značilnostih teh nacionalnih mehanizmov.

⁽¹⁾ Uredba (EU) št. 260/2012 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. marca 2012 o uvajanju tehničnih in poslovnih zahtev za kreditne prenose in direktne bremenitve v eurih in o spremembi Uredbe (ES) št. 924/2009 (UL L 94, 30.3.2012, str. 22).

▼ **M1**

2. Države članice zagotovijo, da so informacije, shranjene v centraliziranih mehanizmi iz odstavka 1 tega člena, nemudoma in nefiltrirano neposredno dostopne nacionalnim FIU. Informacije so dostopne tudi pristojnim nacionalnim organom za izpolnjevanje njihovih obveznosti iz te direktive. Države članice zagotovijo, da je v skladu s členom 53 vsaka FIU zmožna vsaki drugi FIU pravočasno zagotoviti informacije, shranjene v centraliziranih mehanizmi iz odstavka 1 tega člena.

3. Naslednje informacije so dostopne in jih je možno poiskati prek centraliziranih mehanizmov iz odstavka 1:

- za stranko-imetnika računa in katero koli osebo, ki deluje v imenu stranke: ime in bodisi drugi identifikacijski podatki, ki jih zahtevajo nacionalne določbe, s katerimi se prenese točko (a) člena 13(1), bodisi edinstvena identifikacijska številka;
- za dejanskega lastnika stranke-imetnika računa: ime in bodisi drugi identifikacijski podatki, ki jih zahtevajo nacionalne določbe, s katerimi se prenese točko (b) člena 13(1), bodisi edinstvena identifikacijska številka;
- za bančni ali plačilni račun: številka IBAN ter datum odprtja in zaprtja računa;
- za sef: ime najemnika in bodisi drugi identifikacijski podatki, ki jih zahtevajo bodisi nacionalne določbe, s katerimi se prenese člen 13(1), bodisi edinstvena identifikacijska številka, ter trajanje najema.

4. Države članice lahko tudi za druge informacije, za katere se šteje, da jih FIU in pristojni organi nujno potrebujejo za izpolnjevanje svojih obveznosti v skladu s to direktivo, zahtevajo, da so dostopne in da jih je možno poiskati prek centraliziranih mehanizmov.

5. Komisija do 26. junija 2020 Evropskemu parlamentu in Svetu predloži poročilo o oceni pogojev ter tehničnih specifikacij in postopkov za zagotavljanje varnega in učinkovitega povezovanja centraliziranih avtomatiziranih mehanizmov. Kadar je primerno, to poročilo spremlja zakonodajni predlog.

Člen 32b

1. Države članice omogočijo FIU in pristojnim organom dostop do informacij, ki omogočajo pravočasno identifikacijo katere koli fizične ali pravne osebe, ki je lastnica nepremičnine, vključno prek registrov ali elektronskih sistemov za pridobivanje podatkov, kadar so ti registri ali sistemi na voljo.

2. Komisija do 31. decembra 2020 Evropskemu parlamentu in Svetu predloži poročilo, v katerem oceni potrebo in sorazmernost glede harmonizacije informacij v registrih, pa tudi potrebo po povezanosti teh registrov. Kadar je primerno, to poročilo spremlja zakonodajni predlog.

▼ B*Člen 33*

1. Države članice od pooblaščenih subjektov ter, kadar je ustrezno, od njihovih direktorjev in zaposlenih zahtevajo, da v celoti sodelujejo, tako da nemudoma:

- (a) obvestijo FIU na svojo pobudo, tudi prek prijave, kadar pooblaščen subjekt ve, sumi ali ima upravičeni razlog za sum, da so sredstva, ne glede na zadevni znesek, premoženjska korist, pridobljena s kaznivimi dejanji, ali povezana s financiranjem terorizma, in v takšnih primerih nemudoma odgovorijo na zahteve FIU po dodatnih informacijah ter

▼ M1

- (b) FIU na njeno zahtevo neposredno posredujejo vse potrebne informacije.

▼ B

Vse sumljive transakcije, vključno s poskusi transakcij, se prijavi.

2. Oseba, imenovana v skladu s točko (a) člena 8(4) pošlje informacije iz odstavka 1 tega člena FIU v tisti državi članici, na ozemlju katere ima sedež pooblaščen subjekt, ki informacije pošlje.

Člen 34

1. Z odstopanjem od člena 33(1) lahko države članice za pooblašcene subjekte iz točke 3(a), (b) in (d) člena 2(1) pooblastijo ustrezen samoregulativni organ zadevne stroke kot organ, ki prejme informacije iz člena 33(1).

Brez poseganja v odstavek 2 določeni samoregulativni organ v primerih iz prvega pododstavka tega odstavka, posreduje informacije FIU nemudoma in nefiltrirane.

2. Države članice obveznosti iz člena 33(1) ne uporabljajo za notarje, druge neodvisne pravne strokovnjake, revizorje, zunanje računovodje in davčne svetovalce le v kolikor se tako izvzetje strogo nanaša na informacije, ki jih prejmejo od ali pridobijo v zvezi z eno od svojih strank med ugotavljanjem pravnega položaja njihove stranke ali ko branijo ali zastopajo to stranko v sodnem postopku ali v zvezi z njim, vključno s svetovanjem o sprožitvi ali izogibanju takemu postopku, ne glede ali so takšne informacije pridobljene pred, med ali po takem postopku.

▼ M1

3. Samoregulativni organi, ki jih določijo države članice, objavijo letno poročilo, ki vsebuje informacije o:

- (a) ukrepih, sprejetih v skladu s členi 58, 59 in 60;

- (b) številu prejetih poročil o kršitvah iz člena 61, kadar je to primerno;

▼M1

- (c) številu poročil, ki jih je prejel samoregulativni organ iz odstavka 1, in številu poročil, ki jih je samoregulativni organ posredoval FIU, kadar je to primerno;
- (d) kadar je to primerno, številu in opisu ukrepov, izvedenih v skladu s členoma 47 in 48 za preverjanje, ali pooblaščen subjekti izpolnjujejo svoje obveznosti iz:
 - (i) členov 10 do 24 (skrbno preverjanje strank);
 - (ii) členov 33, 34 in 35 (poročanje o sumljivih transakcijah);
 - (iii) člena 40 (vodenje evidenc) in
 - (iv) členov 45 in 46 (notranji nadzor).

▼B*Člen 35*

1. Države članice od pooblaščenih subjektov zahtevajo, da se vzdržijo izvedbe transakcij, za katere vedo ali sumijo, da so povezane s premoženjskimi koristmi, pridobljenimi s kaznivimi dejanji, ali s financiranjem terorizma, dokler ne sprejmejo potrebnih ukrepov v skladu s točko (a) prvega pododstavka člena 33(1) in izpolnijo morebitnih nadaljnjih specifičnih navodil FIU ali pristojnih organov v skladu s pravom zadevne države članice.

2. Kadar se je nemogoče vzdržati izvedbi transakcij iz odstavka 1 ali je verjetno, da bi njihova izvedba onemogočila pregon upravičencev sumljive transakcije, zadevni pooblaščen subjekti nemudoma po tem obvestijo FIU.

Člen 36

1. Države članice zagotovijo, da pristojni organi, ki pri pregledovanju pooblaščenih subjektov iz člena 48 ali kakor koli drugače odkrijejo dejstva, ki bi lahko bila povezana s pranjem denarja ali financiranjem terorizma, o tem nemudoma obvestijo FIU.

2. Države članice zagotovijo, da nadzorni organi, ki so z zakonom ali drugim predpisom pooblaščen za nadzor nad delniškimi in deviznimi trgi ter trgi izvedenih finančnih instrumentov, obvestijo FIU, če odkrijejo dejstva, ki bi lahko bila povezana s pranjem denarja ali financiranjem terorizma.

Člen 37

Če pooblaščen subjekt ali zaposleni ali direktor takšnega pooblaščenega subjekta v dobri veri razkrije informacije v skladu s členoma 33 in 34, se takšno razkritje ne šteje za kršitev omejitve razkrivanja informacij, določene s pogodbo ali s katero koli določbo zakona ali drugega predpisa, in ne predstavlja nikakršne odgovornosti za škodo s strani pooblaščenega subjekta ali njegovega direktorja ali zaposlenih, niti ne v primerih, da niso natančno poznali osnovnega kaznivega dejanja, in ne glede na to, ali je do nezakonite dejavnosti dejansko prišlo.

▼ **M1***Člen 38*

1. Države članice zagotovijo, da se posamezniki, vključno z zaposlenimi pri pooblaščenem subjektu in njegovimi predstavniki, ki o sumu pranja denarja ali financiranju terorizma poročajo interno ali neposredno FIU, pravno zaščitijo pred izpostavljenostjo grožnjam, povračilnim ukrepom ali drugim sovražnim dejanjem, zlasti pa pred negativnimi ali diskriminatornimi ukrepi na delovnem mestu.

2. Države članice zagotovijo, da lahko posamezniki, ki so izpostavljeni grožnjam, povračilnim ukrepom, sovražnim dejanjem ali negativnim ali diskriminatornim ukrepom na delovnem mestu, ker so o sumu pranja denarja ali financiranju terorizma poročali interno ali neposredno FIU, varno vložijo pritožbo pri ustreznih pristojnih organih. Brez poseganja v zaupnost informacij, ki jih pridobi FIU, države članice tudi zagotovijo, da imajo taki posamezniki pravico do učinkovitega pravnega sredstva za zaščito svojih pravic na podlagi tega odstavka.

▼ **B***ODDELEK 2**Prepoved razkritja**Člen 39*

1. Pooblašчени subjekti ter njihovi direktorji in zaposleni zadevni stranki ali drugim tretjim osebam ne razkrijejo dejstva, da so ali bodo v skladu s členom 33 ali 34 posredovali informacije oziroma da takšno posredovanje poteka ali da se je ali bi se lahko uvedla preiskava o pranju denarja ali financiranju terorizma.

2. Prepoved iz odstavka 1 ne velja za razkritje pristojnim organom, vključno s samoregulativnimi organi, ali razkritje za namene kazenskega pregona.

▼ **M1**

3. Prepoved iz odstavka 1 tega člena ne preprečuje razkritja med kreditnimi institucijami in finančnimi institucijami iz držav članic pod pogojem, da pripadajo isti skupini, ali med temi institucijami in njihovimi podružnicami in hčerinskimi družbami v večinski lasti s sedežem v tretjih državah pod pogojem, da te podružnice in hčerinske družbe v večinski lasti v celoti spoštujejo politike in postopke na ravni skupine, vključno s postopki za izmenjavo informacij v okviru skupine v skladu s členom 45, ter da politike in postopki na ravni skupine izpolnjujejo zahteve iz te direktive.

▼ **B**

4. Prepoved iz odstavka 1 ne preprečuje razkritja med pooblaščenimi subjekti iz točke 3(a) in (b) člena 2(1) ali subjekti tretjih držav, v katerih veljajo zahteve, enakovredne zahtevam iz te direktive, ki opravljajo svojo poklicno dejavnost, bodisi kot zaposleni ali ne, v isti pravni osebi ali obsežni strukturi, kateri oseba pripada ter ki ima skupnega lastnika, skupno upravo ali skupni nadzor nad skladnostjo s predpisi.

▼B

5. Prepoved iz odstavka 1 tega člena za pooblašcene subjekte iz točk 1, 2 in 3(a) in (b) člena 2(1) v primerih, ki se nanašajo na isto stranko in isto transakcijo, v kateri sodelujeta dva ali več pooblaščenih subjektov, ne preprečuje razkritja med zadevnimi pooblaščenimi subjekti, če so iz držav članic, ali subjekti v tretji državi, v kateri veljajo zahteve, enakovredne zahtevam iz te direktive, ter če pripadajo isti kategoriji poklicev in zanje veljajo obveznosti glede varstva poslovne skrivnosti in osebnih podatkov.

6. Kadar poskušajo pooblašчени subjekti iz točke 3(a) in (b) člena 2(1) stranko odvrniti od nezakonite dejavnosti, to ne predstavlja razkritja v smislu odstavka 1 tega člena.

POGLAVJE V

VARSTVO PODATKOV, HRANJENJE EVIDENC IN STATISTIČNI PODATKI

Člen 40

1. Države članice od pooblaščenih subjektov zahtevajo, da za preprečevanje, odkrivanje in preiskovanje morebitnega pranja denarja ali financiranja terorizma s strani FIU ali drugih pristojnih organov hranijo naslednje dokumente in informacije v skladu z nacionalnim pravom:

▼M1

(a) pri skrbnem preverjanju strank kopije dokumentov in informacije, ki so potrebne za izpolnjevanje zahtev skrbnega preverjanja strank, določenih v poglavju II, vključno z, kadar so na voljo, informacijami, pridobljenimi prek sredstev elektronske identifikacije, zadevnih storitev zaupanja, kot je določeno v Uredbi (EU) št. 910/2014, ali z drugimi varnimi, daljinsko upravljanimi ali elektronskimi postopki za identifikacijo, ki jih urejajo, priznavajo, odobrijo ali sprejmejo ustrezni nacionalni organi, in sicer pet let po zaključku poslovnega odnosa s stranko ali po datumu izvedbe občasne transakcije;

▼B

(b) dokazno dokumentacijo in evidence transakcij, z originalnimi listinami ali kopijami, ki so po veljavnem nacionalnem pravu sprejemljive kot dokaz v sodnem postopku, ter so potrebne za identifikacijo transakcij, in sicer pet let po zaključku poslovnega odnosa s svojo stranko ali po datumu izvedbe občasne transakcije.

Po izteku obdobja hrambe iz prvega pododstavka, države članice zagotovijo, da pooblašчени subjekti izbrišejo osebne podatke, razen če je drugače določeno z nacionalnim pravom, ki določa okoliščine, v katerih pooblašчени subjekti lahko hranijo ali morajo še naprej hraniti podatke. Države članice lahko dovolijo ali zahtevajo nadaljnjo hrambo po tem, ko izvedejo podrobno oceno potrebnosti in sorazmernosti take nadaljnje hrambe in ko je tako podaljšanje upravičeno zaradi preprečevanja, odkrivanja ali preiskovanja pranja denarja ali financiranja terorizma. To obdobje nadaljnje hrambe ne presega petih dodatnih let.

▼M1

Obdobje hrambe iz tega odstavka, vključno z obdobjem nadaljnje hrambe, ki ne presega petih dodatnih let, prav tako velja za podatke, dostopne prek centraliziranih mehanizmov iz člena 32a.

▼B

2. Če na dan 25. junija 2015 v državi članici poteka pravni postopek v zvezi s preprečevanjem, odkrivanjem, preiskovanjem ali preganjanjem domnevnega pranja denarja ali financiranja terorizma, pooblaščen subjekt pa ima informacije ali dokumente v zvezi s tem tekočim sodnim postopkom, lahko pooblaščen subjekt te informacije ali te dokumente hrani v skladu z nacionalnim pravom, in sicer za obdobje petih let od 25. junija 2015. Države članice lahko brez poseganja v nacionalno kazensko pravo o dokazih, ki se uporablja za tekoče kazenske preiskave in sodne postopke, dovolijo ali zahtevajo hrambo takšnih informacij ali dokumentov za nadaljnje obdobje petih let, če je ugotovljena nujnost in sorazmernost take nadaljnje hrambe zaradi preprečevanja, odkrivanja, preiskovanja ali preganjanja domnevnega pranja denarja ali financiranja terorizma.

*Člen 41***▼M2**

1. Za obdelavo osebnih podatkov na podlagi te direktive veljata uredbi (EU) 2016/679 ⁽¹⁾ in (EU) 2018/1725 ⁽²⁾ Evropskega parlamenta in Sveta.

▼B

2. Osebnne podatke lahko pooblaščen subjekt na podlagi te direktive obdelujejo le za namene preprečevanja pranja denarja in financiranja terorizma iz člena 1 in se jih ne obdeluje nadalje na način, ki bi bil nezdržljiv z temi nameni. Obdelava osebnih podatkov na podlagi te direktive v kakršne koli druge namene, kot so komercialni nameni, je prepovedana.

3. Pooblaščen subjekt novim strankam zagotovi informacije, ki se zahtevajo na podlagi člena 10 Direktive 95/46/ES, in sicer pred vzpostavitvijo poslovnega odnosa ali izvedbo občasne transakcije. Te informacije zlasti zajemajo splošno obvestilo v zvezi s pravnimi obveznostmi pooblaščenih subjektov v skladu s to direktivo, kadar osebnne podatke obdelujejo za namene preprečevanja pranja denarja in financiranja terorizma iz člena 1 te direktive.

⁽¹⁾ Uredba (EU) 2016/679 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. aprila 2016 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov in o prostem pretoku takih podatkov ter o razveljavitvi Direktive 95/46/ES (Splošna uredba o varstvu podatkov) (UL L 119, 4.5.2016, str. 1).

⁽²⁾ Uredba (EU) 2018/1725 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. oktobra 2018 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov v institucijah, organih, uradih in agencijah Unije in o prostem pretoku takih podatkov ter o razveljavitvi Uredbe (ES) št. 45/2001 in Sklepa št. 1247/2002/ES (UL L 295, 22.11.2018, str. 39).

▼B

4. Države članice pri uveljavljanju prepovedi razkritja iz člena 39(1) sprejmejo zakonodajne ukrepe, s katerimi v celoti ali deloma omejijo pravico dostopa posameznika, na katerega se nanašajo osebni podatki, do osebnih podatkov, ki se nanj nanašajo, in sicer v obsegu, kolikor takšna popolna ali delna omejitev predstavlja nujen in sorazmeren ukrep v demokratični družbi in ob ustreznem upoštevanju upravičenih interesov zadevne osebe:

- (a) da bi pooblaščenemu subjektu ali pristojnemu nacionalnemu organu omogočili pravilno izpolnjevanje njegovih nalog za namene te direktive; ali
- (b) da bi se izognili oviranju uradnih ali sodnih poizvedb, analiz, preiskav ali postopkov za namene te direktive in da bi zagotovili, da ni ogroženo preprečevanje, preiskovanje in odkrivanje pranja denarja in financiranja terorizma.

Člen 42

Države članice zahtevajo, da njihovi pooblašчени subjekti vzpostavijo sisteme, ki jim v skladu z nacionalnim pravom omogočajo, da se prek varnih kanalov in ob polnem zagotavljanju zaupnosti poizvedb v celoti in hitro odzovejo na poizvedbe njihovih FIU ali drugih organov, o tem ali imajo ali so imele v zadnjih petih letih pred navedeno poizvedbo poslovne odnose z določenimi osebami in kakšna je bila narava teh odnosov.

▼M1*Člen 43*

Obdelava osebnih podatkov na podlagi te direktive za namene preprečevanja pranja denarja in financiranja terorizma iz člena 1 se šteje za zadevo v javnem interesu v skladu z Uredbo (EU) 2016/679 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁾.

Člen 44

1. Države članice za namene prispevanja k pripravi ocene tveganja na podlagi člena 7 zagotovijo, da so z zbiranjem celovitih statističnih podatkov o zadevah, pomembnih za učinkovitost njihovih sistemov boja proti pranju denarja ali financiranju terorizma, sposobne preverjati učinkovitost teh sistemov.

2. Statistični podatki iz odstavka 1 vključujejo:

- (a) podatke o velikosti in pomembnosti različnih sektorjev, ki spadajo na področje uporabe te direktive, vključno s številom fizičnih oseb in subjektov ter gospodarsko pomembnostjo posameznega sektorja;

⁽¹⁾ Uredba (EU) 2016/679 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. aprila 2016 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov in o prostem pretoku takih podatkov ter o razveljavitvi Direktive 95/46/ES (Splošna uredba o varstvu podatkov) (UL L 119, 4.5.2016, str. 1).

▼ M1

- (b) podatke o poročevalnih, preiskovalnih in sodnih fazah nacionalne ureditve AML/CFT, vključno s številom poročil o sumljivih transakcijah, posredovanih FIU, nadaljnjim ukrepanjem na podlagi teh poročil ter vsako leto podatki o številu preiskovanih primerov, številu preganjanih oseb, številu oseb, obsojenih kaznivega dejanja pranja denarja ali kaznivega dejanja financiranja terorizma, vrsti predhodnega kaznivega dejanja, kadar je takšna informacija na voljo, in vrednosti zamrznjenega, zaseženega ali odvzetega premoženja v eurih;
 - (c) če so na voljo, podatke z navedbo števila in odstotka poročil, na podlagi katerih je bila uvedena nadaljnja preiskava, pri čemer se pooblaščenim subjektom pripravi letno poročilo, v katerem se podrobno opiše uporabnost in nadaljnje ukrepanje na podlagi poročil, ki so jih pripravili;
 - (d) podatke v zvezi s številom čezmejnih zahtev po informacijah, ki jih je podala, prejela, zavrnila in nanje deloma ali v celoti odgovorila FIU, razčlenjene po državi nasprotne stranke;
 - (e) človeške vire, dodeljene pristojnim organom, odgovornim za nadzor AML/CFT, ter človeške vire, dodeljene FIU za izpolnjevanje nalog, določenih v členu 32;
 - (f) število nadzornih ukrepov na kraju samem in na daljavo, število ugotovljenih kršitev na podlagi nadzornih ukrepov in sankcije/upravne ukrepe, ki so jih uporabili nadzorni organi.
3. Države članice zagotovijo, da je vsako leto objavljen konsolidiran pregled njihovih statističnih podatkov.
4. Države članice vsako leto Komisiji posredujejo statistične podatke iz odstavka 2. Komisija objavi letno poročilo s povzetkom in razlago statističnih podatkov iz odstavka 2, ki je na voljo na spletnem mestu Komisije.

▼ B

POGLAVJE VI

POLITIKE, POSTOPKI IN NADZOR

ODDELEK 1

Notranji postopki, usposabljanje in povratne informacije

Člen 45

1. Države članice od pooblaščenih subjektov, ki so del skupine, zahtevajo, da za namene AML/CFT izvajajo politike in postopke na ravni skupine, vključno s politikami varstva podatkov ter politikami in postopki v zvezi z izmenjavo informacij znotraj skupine. Te politike in postopki se učinkovito izvajajo na ravni podružnic in hčerinskih družb v večinski lasti v državah članicah in tretjih državah.
2. Države članice zahtevajo, da pooblašчени subjekti, ki upravljajo podjetja v drugi državi članici, zagotovijo, da ta podjetja spoštujejo nacionalne določbe zadevne druge države članice za prenos te direktive.

▼ B

3. Kadar imajo pooblaščen subjekti podružnice ali hčerinske družbe v večinski lasti v tretjih državah, v katerih so minimalne zahteve AML/CFT manj stroge kot zahteve države članice, države članice zagotovijo, da njihove podružnice in hčerinske družbe v večinski lasti v tretji državi izvajajo zahteve države članice, tudi v zvezi z varstvom podatkov, kolikor to dopušča pravo tretje države.

▼ M2

4. Države članice in EBA se medsebojno obveščajo o primerih, v katerih pravo tretje države ne dovoljuje izvajanja politik in postopkov, zahtevanih na podlagi odstavka 1. V takih primerih se lahko usklajeno ukrepa, da se doseže rešitev. Pri ocenjevanju, katere tretje države ne dovoljujejo izvajanja politik in postopkov, zahtevanih na podlagi odstavka 1, države članice in EBA upoštevajo morebitne pravne omejitve, ki bi lahko ovirale pravilno izvajanje teh politik in postopkov, vključno s tajnostjo, varstvom podatkov in drugimi ovirami, ki omejujejo izmenjavo informacij, ki bi lahko bile pomembne za ta namen.

▼ B

5. Države članice zahtevajo, da takrat, kadar pravo tretje države ne dovoljuje izvedbe politik in postopkov iz odstavka 1, pooblaščen subjekti zagotovijo, da podružnice ali hčerinske družbe v večinski lasti v zadevni tretji državi uporabljajo dodatne ukrepe, s katerimi učinkovito obvladujejo tveganje pranja denarja ali financiranja terorizma, in o tem obvestijo pristojne organe njihove matične države članice. Če dodatni ukrepi ne zadostujejo, pristojni organi matične države članice izvedejo dodatne nadzorne ukrepe, vključno s tem, da od skupine zahtevajo, da ne vzpostavi poslovnih odnosov ali jih prekine, da ne izvede transakcij in da, kadar je to potrebno, preneha z delovanjem v tretji državi.

▼ M2

6. EBA pripravi osnutke regulativnih tehničnih standardov, ki določajo vrsto dodatnih ukrepov iz odstavka 5 in minimalne ukrepe, ki jih sprejmejo kreditne institucije in finančne institucije, kadar pravo tretje države ne dovoljuje izvedbe ukrepov, zahtevanih na podlagi odstavkov 1 in 3.

EBA osnutke regulativnih tehničnih standardov iz prvega pododstavka Komisiji predloži do 26. decembra 2016.

▼ B

7. Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejetje regulativnih tehničnih standardov iz odstavka 6 tega člena v skladu s členi 10 do 14 uredb (EU) št. 1093/2010, (EU) št. 1094/2010 in (EU) št. 1095/2010.

8. Države članice zagotovijo, da je dovoljena izmenjava informacij znotraj skupine. Informacije o sredstvih, za katera se sumi, da so premoženjska korist, pridobljena s kaznivimi dejanji, ali povezana s financiranjem terorizma, prijavljene FIU, se delijo znotraj skupine, razen če FIU da drugačna navodila.

▼B

9. Države članice lahko od izdajateljev elektronskega denarja, kot so opredeljeni v točki 3 člena 2 Direktive 2009/110/ES ter ponudnikov plačilnih storitev, kot so opredeljeni v točki 9 člena 4 Direktive 2007/64/ES, ki so vzpostavljeni na njihovem ozemlju v obliki, ki ni podružnica, in katerih sedež je v drugi državi članici, zahtevajo, da na njihovem ozemlju imenujejo osrednjo kontaktno točko, ki v imenu institucije, ki jo imenuje, zagotavlja skladnost s pravili AML/CFT in omogoča lažji nadzor s strani pristojnih organov, tudi s posredovanjem listin in informacij pristojnim organom na zahtevo.

▼M2

10. EBA pripravi osnutke regulativnih tehničnih standardov o merilih za določitev okoliščin, v katerih je primerno imenovanje osrednje kontaktne točke na podlagi odstavka 9, in za opredelitev funkcij osrednjih kontaktnih točk.

EBA osnutke regulativnih tehničnih standardov iz prvega pododstavka Komisiji predloži do 26. junija 2017.

▼B

11. Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejetje regulativnih tehničnih standardov iz odstavka 10 tega člena v skladu s členi 10 do 14 uredb (EU) št. 1093/2010, (EU) št. 1094/2010 in (EU) št. 1095/2010.

Člen 46

1. Države članice zahtevajo, da pooblaščen subjekti sprejmejo ukrepe, ki so sorazmerni z njihovimi tveganji, naravo in velikostjo, s čimer zagotovijo, da so njihovi zaposleni seznanjeni z določbami, sprejetimi v skladu s to direktivo, vključno z ustreznimi zahtevami glede varstva podatkov.

Ti ukrepi vključujejo udeležbo njihovih zaposlenih v posebnih stalnih programih usposabljanja, da bi lažje prepoznali transakcije, ki bi lahko bile povezane s pranjem denarja ali financiranjem terorizma, ter da bi se naučili ukrepati v takšnih primerih.

Kadar fizična oseba, ki spada v katero koli od kategorij iz točke 3 člena 2(1), poklicno dejavnost izvaja kot zaposlena pri pravni osebi, se obveznosti iz tega oddelka nanašajo na pravno osebo in ne na fizično osebo.

2. Države članice zagotovijo, da imajo pooblaščen subjekti dostop do posodobljenih informacij o ravnanjih oseb, ki perejo denar, in tistih, ki financirajo terorizem, ter o kazalnikih za prepoznavanje sumljivih transakcij.

3. Države članice, kadar je to mogoče, pooblaščenim subjektom zagotovijo pravočasne povratne informacije o učinkovitosti in nadaljnjem ukrepanju v zvezi s poročili o sumih pranja denarja in financiranja terorizma.

▼B

4. Države članice zahtevajo, da pooblašчени subjekti – kadar je ustrezno – identificirajo člana upravnega odbora, ki je odgovoren za izvajanje zakonov in drugih predpisov, potrebnih za uskladitev s to direktivo.

*ODDELEK 2**Nadzor**Člen 47***▼M1**

1. Države članice zagotovijo, da so ponudniki storitev menjav med virtualnimi in fiat valutami ter ponudniki skrbniških denarnic registrirani, da menjalnice, družbe, ki unovčujejo čeke, ter izvajalci storitev za sklade ali družbe pridobijo licenco ali so registrirani ter da so regulirani tudi ponudniki storitev iger na srečo.

▼B

2. Države članice zahtevajo, da pristojni organi zagotovijo, da so osebe, ki so na vodstvenem položaju v subjektih iz odstavka 1, ali osebe, ki so dejanski lastniki takšnih subjektov, sposobne in primerne osebe.

3. Kar zadeva pooblaščene subjekte iz točke 3(a), (b) in (d) člena 2(1), države članice zagotovijo, da pristojni organi sprejmejo potrebne ukrepe, s katerimi storilec kaznivih dejanj, obsojenih na relevantnih področjih, ali njihovim sodelavcem preprečijo, da bi bili na vodstvenem položaju ali dejanski lastniki teh pooblaščenih subjektov.

Člen 48

1. Države članice zahtevajo, da pristojni organi učinkovito spremljajo skladnost s to direktivo in sprejmejo ukrepe, potrebne za zagotovitev te skladnosti.

▼M1

1a. Da bi olajšali in spodbudili učinkovito sodelovanje in zlasti izmenjavo informacij, države članice sporočijo Komisiji seznam pristojnih organov pooblaščenih subjektov, navedenih v členu 2(1), vključno z njihovimi kontaktnimi podatki. Države članice zagotovijo, da so informacije, predložene Komisiji, vedno posodobljene.

Komisija objavi register teh organov in njihove kontaktne podatke na svojem spletnem mestu. Organi iz registra v okviru svojih pristojnosti delujejo kot kontaktne točke za ekvivalentne pristojne organe drugih držav članic. ► **M2** Finančni nadzorni organi držav članic so hkrati kontaktne točke za EBA. ◀

Da se zagotovi ustrezno izvrševanje te direktive, države članice zahtevajo, da se nad vsemi pooblaščenimi subjekti izvaja ustrezni nadzor, vključno s pristojnostjo za izvajanje nadzora na kraju samem in na daljavo ter sprejmejo ustrezne in sorazmerne upravne ukrepe za odpravo morebitnih kršitev.

▼ M1

2. Države članice zagotovijo, da imajo pristojni organi ustrezna pooblastila, vključno s pristojnostjo, da zahtevajo vse informacije, pomembne za spremljanje skladnosti s predpisi, in izvajajo preglede, ter imajo ustrezne finančne, človeške in tehnične vire za opravljanje svojih nalog. Države članice zagotovijo, da ima osebje teh organov visoko integriteto in da je ustrezno usposobljeno ter da ohranja visoko raven poklicnih standardov, vključno s standardi zaupnosti, varstva podatkov ter obravnavanja nasprotij interesov.

▼ B

3. Za kreditne institucije in finančne institucije ter ponudnike storitev iger na srečo imajo pristojni organi širša pooblastila za nadzor.

▼ M1

4. Države članice zagotovijo, da pristojni organi države članice, v kateri pooblaščen subjekt upravlja podjetja, nadzorujejo, da ta podjetja spoštujejo nacionalne določbe navedene države članice, ki prenašajo to direktivo.

V primeru kreditnih in finančnih institucij, ki so del skupine, države članice zagotovijo, da organi države članice, v kateri ima sedež nadrejeno podjetje, za namene iz prvega pododstavka sodelujejo s pristojnimi organi držav članic, kjer imajo sedež podjetja, ki so del skupine.

Nadzor iz prvega pododstavka tega pododstavka lahko v primeru podjetij iz člena 45(9) vključuje sprejetje ustreznih in sorazmernih ukrepov za obravnavanje resnih pomanjkljivosti, ki jih je treba takoj odpraviti. Ti ukrepi so začasni in prenehajo, ko se ugotovljene pomanjkljivosti odpravijo, vključno s pomočjo pristojnih organov matične države članice pooblaščenega subjekta ali v sodelovanju z njimi, v skladu s členom 45(2).

▼ B

5. Države članice zagotovijo, da pristojni organi države članice, v kateri pooblaščen subjekt upravlja podjetja, sodelujejo s pristojnimi organi države članice, v kateri ima pooblaščen subjekt sedež, da bi se zagotovil učinkovit nadzor nad zahtevami te direktive.

▼ M1

V primeru kreditnih in finančnih institucij, ki so del skupine, države članice zagotovijo, da pristojni organi države članice, v kateri ima sedež nadrejeno podjetje, nadzirajo učinkovito izvajanje politik in postopkov na ravni skupine iz člena 45(1). V ta namen države članice zagotovijo, da pristojni organi države članice, v kateri imajo sedež kreditne in finančne institucije, ki so del skupine, sodelujejo s pristojnimi organi države članice, v kateri ima sedež nadrejeno podjetje.

▼ B

6. Države članice zagotovijo, da pristojni organi pri uporabi na tveganju temelječega pristopa k nadzoru:

- (a) jasno razumejo tveganja pranja denarja in financiranja terorizma v njihovi državi članici;

▼B

(b) imajo dostop do vseh relevantnih informacij o specifičnih domačih in mednarodnih tveganjih, povezanih s strankami, produkti in storitvami pooblaščenih subjektov, na kraju samem in zunaj njega ter

(c) pogostost in intenzivnost nadzora na kraju samem in zunaj njega temeljita na profilu tveganja pooblaščenih subjektov ter na tveganjih pranja denarja in financiranja terorizma v državi članici.

7. Ocena profila tveganja pooblaščenih subjektov glede pranja denarja in financiranja terorizma, vključno s tveganji neskladnosti s predpisi, se pregleduje redno ter ob pomembnih dogodkih ali spremembah v njihovem vodenju in dejavnostih.

8. Države članice zagotovijo, da pristojni organi upoštevajo stopnjo prostega preudarka, ki je dovoljena za pooblaščen subjekt, ter ustrezno pregledajo ocene tveganj, na katerih temelji ta stopnja, ter ustreznost in izvajanje njegovih notranjih politik, kontrol in postopkov.

9. Za pooblaščen subjekte iz točke 3(a), (b) in (d) člena 2(1) lahko države članice dovolijo, da naloge iz odstavka 1 tega člena opravljajo samoregulativni organi, pod pogojem, da ti samoregulativni organi izpolnjujejo odstavek 2 tega člena.

10. ►**M2** Evropski nadzorni organi do 26. junija 2017 v skladu s členom 16 Uredbe (EU) št. 1093/2010 izdajo smernice, naslovljene na pristojne organe, o značilnostih na tveganju temelječega pristopa k nadzoru in ukrepih, ki jih je treba sprejeti pri izvajanju na tveganju temelječega nadzora. Po 1. januarju 2020 take smernice izda EBA, če je to ustrezno. ◄ Posebej se upošteva narava in obseg poslovanja ter se, kadar je to primerno in sorazmerno, določi posebne ukrepe.

*ODDELEK 3**Sodelovanje**Pododdelek I***Nacionalno sodelovanje****▼M1***Člen 49*

Države članice zagotovijo, da imajo oblikovalci politike, FIU, nadzorni organi in drugi pristojni organi, ki sodelujejo pri AML/CFT, ter davčni organi in organi kazenskega pregona, ko delujejo v okviru področja uporabe te direktive, učinkovite mehanizme, ki jim omogočajo sodelovanje in usklajevanje na domači ravni glede razvoja in izvajanja politik in dejavnosti za boj proti pranju denarja in financiranju terorizma, tudi zaradi izpolnjevanja obveznosti iz člena 7.

▼B**Pododdelek II****▼M2****Sodelovanje z EBA***Člen 50*

Pristojni organi zagotovijo EBA vse informacije, ki so potrebne za omogočanje opravljanja njegovih nalog na podlagi te direktive.

▼M1**Pododdelek IIa****Sodelovanje med pristojnimi organi držav članic***Člen 50a*

Države članice ne prepovedo ali uvedejo nerazumnih ali neupravičeno omejujočih pogojev za izmenjavo informacij ali pomoč med pristojnimi organi za namene te direktive. Države članice zlasti zagotovijo, da pristojni organi ne zavračajo prošenj za pomoč na podlagi dejstva, da:

- (a) se prošnja nanaša tudi na davčne zadeve;
- (b) nacionalno pravo od pooblaščenih subjektov zahteva varovanje tajnosti ali zaupnosti, razen v tistih primerih, kadar so zadevne iskane informacije zaščitene s poklicno tajnostjo ali zaupnostjo, kot je opisano v členu 34(2);
- (c) v zaproseni državi članici poteka poizvedovanje, preiskava ali postopek, razen če bi pomoč ovirala to poizvedovanje, preiskavo ali postopek;
- (d) je narava ali status ekvivalentnega pristojnega organa, ki vlaga prošnjo, drugačna od narave ali statusa zaprosenega pristojnega organa.

▼B**Pododdelek III****Sodelovanje med FIU in s Komisijo***Člen 51*

Komisija lahko zagotovi pomoč, ki je lahko potrebna za lažje usklajevanje, vključno z izmenjavo informacij med FIU v Uniji. Lahko redno sklicuje sestanke foruma FIU EU, ki ga sestavljajo predstavniki FIU držav članic, da bi olajšali sodelovanje med FIU, si izmenjavali mnenja in zagotavljali svetovanje v zvezi z vprašanji o izvajanju, pomembnimi za FIU in subjekte poročanja, kot tudi glede sodelovanja, kakršna so učinkovito sodelovanje FIU, odkrivanje sumljivih transakcij s čezmejno razsežnostjo, standardizacija oblik poročanja prek FIU.net ali njegovega naslednika, skupna analiza čezmejnih primerov ter opredelitev trendov in dejavnikov, pomembnih za oceno tveganj pranja denarja in financiranja terorizma tako na nacionalni, kot tudi na nadnacionalni ravni.

▼B*Člen 52*

Države članice zagotovijo, da FIU med seboj sodelujejo, kolikor je le mogoče, ne glede na njihov organizacijski status.

*Člen 53***▼M1**

1. Države članice zagotovijo, da si FIU na lastno pobudo ali na zahtevo izmenjujejo vse informacije, ki bi lahko bile pomembne za obdelavo ali analizo informacij s strani FIU, povezanih s pranjem denarja ali financiranjem terorizma in fizično ali pravno osebo, ki sodeluje pri takšnih transakcijah, ne glede na vrsto povezanih predhodnih dejanj in tudi če vrsta povezanih predhodnih kaznivih dejanj v trenutku izmenjave ni opredeljena.

▼B

Zahteva vsebuje ustrezna dejstva, sekundarne informacije, razloge za zahtevo in opis, kako bodo zahtevane informacije uporabljene. Uporabljajo se lahko različni mehanizmi izmenjave, če se tako dogovorijo FIU, zlasti kar zadeva izmenjave prek FIU.net ali njegovega naslednika.

Ko FIU prejme poročilo na podlagi točke (a) prvega pododstavka člena 33(1), ki zadeva drugo državo članico, ga takoj posreduje FIU te države članice.

2. Države članice zagotovijo, da mora FIU, ki prejme zahtevo, pri odgovoru na zahtevo po informacijah iz odstavka 1 s strani druge FIU, uporabiti vsa svoja razpoložljiva pooblastila, ki bi jih običajno uporabila v matični državi članici za prejem in analizo informacij. FIU, ki prejme zahtevo, nanjo pravočasno odgovori.

Ko FIU skuša pridobiti dodatne informacije od pooblaščenega subjekta s sedežem v drugi državi članici, ki deluje na njenem ozemlju, se zahteva naslovi na FIU države članice, na ozemlju katere ima pooblaščen subjekt sedež. ►**M1** Ta FIU pridobi informacije v skladu s členom 33(1) in nemudoma posreduje odgovore. ◀

3. FIU lahko zavrne izmenjavo informacij le v izjemnih primerih, če bi bila izmenjava lahko v nasprotju s temeljnimi načeli njenega nacionalnega prava. Te izjeme se opredelijo tako, da se preprečijo zlorabe in neupravičeno omejevanje proste izmenjave informacij za namene analiz.

Člen 54

Informacije in dokumenti, prejeti v skladu s členoma 52 in 53, se uporabljajo za izpolnjevanje nalog FIU, kot so določene v tej direktivi. Pri izmenjavi informacij in dokumentov v skladu s členoma 52 in 53 lahko FIU, ki posreduje informacije, naloži omejitve in pogoje za uporabo teh informacij. FIU, ki prejme informacije, upošteva te omejitve in pogoje.

▼ M1

Države članice zagotovijo, da FIU imenujejo vsaj eno kontaktno osebo ali točko, ki bo pristojna za prejemanje zahtev po informacijah FIU iz drugih držav članic.

▼ B*Člen 55*

1. Države članice zagotovijo, da se informacije, izmenjane v skladu s členoma 52 in 53, uporabljajo le za namen, za katerega so bile zaprošene ali posredovane, ter da mora za vsako posredovanje navedenih informacij s strani FIU, ki jih prejme, kateremu koli drugemu organu, agenciji ali oddelku, ali za kakršno koli uporabo teh informacij za namene, ki presegajo prvotno odobrene namene, FIU, ki informacije zagotovi, izdati predhodno soglasje.

▼ M1

2. Države članice zagotovijo, da FIU, ki prejme zahtevo za predhodno soglasje za posredovanje informacij, to soglasje pristojnim organom izda hitro in v čim večjem obsegu, ne glede na vrsto povezanega predhodnega kaznivega dejanja. Zaprošena FIU svojega soglasja za takšno posredovanje ne zavrne, razen če je to zunaj področja uporabe njenih določb AML/CFT ali bi to lahko vodilo do oviranja preiskave ali bi bilo kako drugače v nasprotju s temeljnimi načeli nacionalnega prava te države članice. Vsaka takšna zavrnitev izdaje soglasja se ustrezno pojasni. Te izjeme se opredelijo tako, da se preprečijo zlorabe in neupravičeno omejevanje posredovanja informacij pristojnim organom.

▼ B*Člen 56*

1. Države članice od svojih FIU zahtevajo, da med seboj uporabljajo zavarovane komunikacijske kanale, ter spodbujajo uporabo FIU.net ali njegovega naslednika.

2. Države članice zagotovijo, da njihove FIU za izpolnjevanje svojih nalog, kot so določene v tej direktivi, skladno z nacionalnim pravom med seboj sodelujejo pri uporabi najsodobnejših tehnologij. Te tehnologije omogočajo FIU, da anonimno primerjajo svoje podatke s podatki drugih FIU ob zagotavljanju celovitega varstva osebnih podatkov za namene odkrivanja subjektov, ki zanimajo FIU, v drugih državah članicah, ter opredeljevanja njihovih prihodkov in sredstev.

▼ M1*Člen 57*

Razlike pri opredelitvah nacionalnega prava pojma predhodnih kaznivih dejanj iz točke 4 člena 3 ne ovirajo sposobnosti FIU, da zagotovijo pomoč drugi FIU, in ne omejujejo izmenjave, širjenja in uporabe informacij v skladu s členi 53, 54 in 55.

▼ **M1**

Pododdelek IIIa

Sodelovanje med pristojnimi organi, ki nadzorujejo kreditne in finančne institucije, in drugimi organi, za katere velja varovanje poklicne skrivnosti*Člen 57a*

1. Države članice zahtevajo, da vse osebe, ki delajo ali so delale za pristojne organe, ki nadzorujejo kreditne in finančne institucije glede skladnosti s to direktivo, ter revizorje ali strokovnjake, ki delujejo v imenu takih pristojnih organov, zavezuje obveznost varovanja poklicne skrivnosti.

Brez poseganja v primere, ki jih zajema kazensko pravo, zaupne informacije, ki jih osebe iz prvega pododstavka prejmejo med opravljanjem svojih dolžnosti na podlagi te direktive, se smejo razkriti le v obliki povzetka ali v zbirni obliki in na način, da se posamezne kreditne in finančne institucije ne morejo prepoznati.

2. Odstavek 1 ne preprečuje izmenjave informacij med:

- (a) pristojnimi organi, ki nadzorujejo kreditne in finančne institucije v državi članici v skladu s to direktivo ali drugimi zakonodajnimi akti, ki se nanašajo na nadzor kreditnih in finančnih institucij;
- (b) pristojnimi organi, ki nadzorujejo kreditne in finančne institucije v drugi državi članici v skladu s to direktivo ali drugimi zakonodajnimi akti, ki se nanašajo na nadzor kreditnih in finančnih institucij, vključno z Evropsko centralno banko (ECB), ki deluje v skladu z Uredbo Sveta (EU) št. 1024/2013 ⁽¹⁾. Za to izmenjavo informacij veljajo pogoji varovanja poklicne skrivnosti, navedeni v odstavku 1.

Do 10. januarja 2019 pristojni organi, ki nadzorujejo kreditne in finančne institucije v skladu s to direktivo in ECB, ki deluje v skladu s členom 27(2) Uredbe (EU) št. 1024/2013 in točko (g) prvega pododstavka člena 56 Direktive 2013/36/EU Evropskega parlamenta in Sveta ⁽²⁾, s podporo evropskih nadzornih organov sklenejo dogovor o praktičnih postopkih izmenjave informacij.

⁽¹⁾ Uredba Sveta (EU) št. 1024/2013 z dne 15. oktobra 2013 o prenosu posebnih nalog, ki se nanašajo na politike bonitetnega nadzora kreditnih institucij, na Evropsko centralno banko (UL L 287, 29.10.2013, str. 63).

⁽²⁾ Direktiva 2013/36/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o dostopu do dejavnosti kreditnih institucij in bonitetnem nadzoru kreditnih institucij in investicijskih podjetij, spremembi Direktive 2002/87/ES in razveljavitvi direktiv 2006/48/ES in 2006/49/ES (UL L 176, 27.6.2013, str. 338).

▼ **M1**

3. Pristojni organi, ki nadzorujejo kreditne in finančne institucije, ki prejmejo zaupne informacije v skladu z odstavkom 1, te informacije uporabljajo samo:

- (a) med opravljanjem svojih dolžnosti na podlagi te direktive ali drugih zakonodajnih aktov na področju AML/CFT, na področju bonitetnih predpisov ter nadzora nad kreditnimi in finančnimi institucijami, vključno s sankcioniranjem;
- (b) pri pritožbi zoper odločitve pristojnega organa za nadzor kreditnih in finančnih institucij, vključno s sodnimi postopki;
- (c) v sodnih postopkih, sproženih v skladu s posebnimi določbami iz zakonodaje Unije, sprejetimi na področju te direktive ali na področju bonitetnih predpisov ter nadzora kreditnih in finančnih institucij.

4. Države članice zagotovijo, da pristojni organi, ki nadzorujejo kreditne in finančne institucije, v čim večji meri medsebojno sodelujejo za namene te direktive, ne glede na njihovo naravo ali status. To sodelovanje vključuje tudi možnost, da zaproseni pristojni organ v okviru svojih pristojnosti preiskuje v imenu pristojnega organa, ki je za to zaprosil, ter poznejšo izmenjavo informacij, pridobljenih pri takšni preiskavi.

5. Države članice lahko pooblastijo svoje pristojne nacionalne organe, ki nadzorujejo kreditne in finančne institucije za sklepanje sporazumov o sodelovanju, ki zagotavljajo sodelovanje in izmenjavo zaupnih informacij s pristojnimi organi tretjih držav, ki so organi ekvivalentni tem pristojnim nacionalnim organom. Taki sporazumi o sodelovanju se sklenejo na podlagi vzajemnosti in le, če za razkrite informacije velja zahteva varovanja poklicne skrivnosti, ki je vsaj enakovredna tisti iz odstavka 1. Zaupne informacije, ki se izmenjajo v skladu s temi sporazumi o sodelovanju, se uporabijo za opravljanje nadzorne naloge navedenih organov.

Kadar izmenjane informacije izvirajo iz druge države članice, se razkrijejo le ob izrecnem soglasju pristojnega organa, ki jih je delil, in, kadar je primerno, le za namene, za katere je ta organ dal soglasje.

Člen 57b

1. Ne glede na člen 57a(1) in (3) in brez poseganja v člen 34(2) lahko države članice odobrijo izmenjavo informacij med pristojnimi organi znotraj iste države članice ali v drugih državah članicah, med pristojnimi organi in organi, ki jim je zaupan nadzor subjektov v finančnem sektorju in fizičnih ali pravnih oseb pri izvajanju poklicnih dejavnosti iz točke 3 člena 2(1) ter organov, pristojnih po samem zakonu za nadzor finančnih trgov, pri opravljanju njihovih nadzornih funkcij.

▼ M1

Za prejete informacije v vseh primerih veljajo zahteve glede varovanja poklicne skrivnosti, ki so vsaj enakovredne tistim iz člena 57a(1).

2. Ne glede na člen 57a(1) in (3) lahko države članice na podlagi določb nacionalnega pravaodobrijo razkritje določenih informacij drugim nacionalnim organom, pristojnim po samem zakonu za nadzor finančnih trgov ali ki imajo določene pristojnosti na področju boja proti ali preiskovanja pranja denarja, povezanih predhodnih kaznivih dejanj ali financiranja terorizma.

Zaupne informacije, ki se izmenjajo v skladu s tem odstavkom, pa se uporabijo le za opravljanje zakonskih nalog zadevnih organov. Za osebe, ki imajo dostop do takih informacij, veljajo zahteve glede varovanja poklicne skrivnosti, ki so vsaj enakovredne tistim iz člena 57a(1).

3. Države članice lahkoodobrijo razkritje nekaterih informacij o nadzoru kreditnih institucij glede skladnosti s to direktivo, parlamentarnim preiskovalnim odborom, računskim sodiščem in drugim subjektom, pristojnim za preiskave v njihovi državi članici, pod naslednjimi pogoji:

- (a) subjekti imajo z nacionalnim pravom jasno določena pooblastila za preiskovanje ali pregledovanje ukrepov organov, odgovornih za nadzor teh kreditnih institucij ali za zakonodajo o tem nadzoru;
- (b) informacije so potrebne zgolj za izpolnjevanje mandata iz točke (a);
- (c) za osebe, ki imajo dostop do informacij, veljajo zahteve nacionalnega prava glede varovanja poklicne skrivnosti, ki so vsaj enakovredne tistim iz člena 57a(1);
- (d) kadar informacije izvirajo iz druge države članice, se ne razkrijejo brez izrecnega soglasja pristojnih organov, ki so jih razkrili, in le za namene, za katere so ti organi dali soglasje.

▼ B*ODDELEK 4**Sankcije**Člen 58*

1. Države članice zagotovijo, da so pooblašчени subjekti lahko odgovorni za kršitve nacionalnih določb za prenos te direktive v skladu s tem členom in členi 59 do 61. Vse izhajajoče sankcije ali ukrepi so učinkoviti, sorazmerni in odvračilni.

2. Brez poseganja v pravico držav članic, da določijo in izrečejo kazenske sankcije, države članice določijo pravila o upravnih sankcijah in ukrepih ter zagotovijo, da lahko njihovi pooblašчени organi izrečejo takšne sankcije in ukrepe za kršitve nacionalnih določb, za prenos te direktive, ter zagotovijo njihovo uporabo.

▼B

Države članice lahko sklenejo, da ne bodo določile pravil o upravnih sankcijah ali ukrepih za kršitve, za katere se v njihovem nacionalnem pravu uporabljajo kazenske sankcije. V tem primeru države članice Komisiji sporočijo zadevne določbe kazenskega prava.

▼M1

Države članice tudi zagotovijo, da kadar njihovi pristojni organi odkrijejo kršitve, ki so predmet kazenskih sankcij, o tem pravočasno obvestijo organe kazenskega pregona.

▼B

3. Države članice zagotovijo, da se, kadar obveznosti veljajo za pravne osebe v primeru kršitev nacionalnih določb, za prenos te direktive, sankcije in ukrepi lahko uporabljajo za člane upravljalnega organa in druge fizične osebe, ki so v skladu z nacionalnim pravom odgovorne za kršitev.

4. Države članice zagotovijo, da imajo pristojni organi vsa nadzorna in preiskovalna pooblastila, ki so potrebna za opravljanje njihovih funkcij.

5. Pristojni organi svoja pooblastila za izrek upravnih sankcij in ukrepov v skladu s to direktivo in nacionalnim pravom izvajajo na katerega koli od naslednjih načinov:

- (a) neposredno;
- (b) v sodelovanju z drugimi organi;
- (c) pod njihovo odgovornostjo s prenosom pooblastil na take druge organe;
- (d) z vložitvijo zahtevka pri pristojnih sodnih organih.

Pristojni organi pri izvajanju pooblastil za izrek upravnih sankcij in ukrepov tesno sodelujejo, da zagotovijo, da se s temi upravnimi sankcijami ali ukrepi dosežejo želeni rezultati, in uskladijo svoje delovanje pri reševanju čezmejnih zadev.

Člen 59

1. Države članice zagotovijo, da se ta člen uporablja vsaj za tiste primere kršitev obveznosti s strani pooblaščenih subjektov, ki so hudi, ponavljajoči se in sistematični, ali pa kombinacija navedenega, in sicer v zvezi z zahtevami iz:

- (a) členov 10 do 24 (skrbno preverjanje strank);
- (b) členov 33, 34 in 35 (prijavljanje sumljivih transakcij);
- (c) člena 40 (vodenje evidenc) ter
- (d) členov 45 in 46 (notranji nadzor).

2. Države članice zagotovijo, da v primerih iz odstavka 1 upravne sankcije in ukrepi, ki se lahko uporabijo, zajemajo vsaj:

- (a) javno izjavo, v kateri sta opredeljeni fizična ali pravna oseba in narava kršitve;
- (b) odredbo, ki od fizične ali pravne osebe zahteva, da preneha z ravnanjem in da tega ravnanja več ne ponovi;

▼B

- (c) umik ali začasni umik dovoljenja, kadar je slednje potrebno za pooblaščen subjekt;
- (d) začasno prepoved izvrševanja vodstvenih nalog za katero koli osebo, ki se ji odvzamejo vodstvene pristojnosti v pooblaščenih subjektih, ali katero koli drugo fizično osebo, ki nosi odgovornost za kršitev;
- (e) najvišje upravne denarne sankcije v višini vsaj dvakratnega zneska koristi, pridobljene s kršitvijo, kadar je to korist mogoče določiti, ali vsaj 1 000 000 EUR;

3. Države članice zagotovijo, da se z odstopanjem od odstavka 2(e), če je zadevni pooblaščen subjekt kreditna institucija ali finančna institucija, lahko prav tako uporabijo naslednje sankcije:

- (a) v primeru pravne osebe najvišje upravne denarne sankcije v višini vsaj 5 000 000 EUR ali 10 % skupnega letnega prometa glede na zadnje razpoložljive računovodske izkaze, ki jih je odobril upravljalni organ; kadar je pooblaščen subjekt nadrejeno podjetje ali podrejeno podjetje nadrejenega podjetja, od katerega se zahteva, da pripravi konsolidirane računovodske izkaze v skladu s členom 22 Direktive 2013/34/EU, je relevantni skupni letni promet enak skupnemu letnemu prometu ali ustrezni vrsti prihodka v skladu z ustreznimi računovodskimi direktivami na podlagi zadnjih razpoložljivih konsolidiranih računovodskih izkazov, ki jih odobri upravljalni organ končnega nadrejenega podjetja;
- (b) v primeru fizične osebe najvišje upravne denarne sankcije v višini vsaj 5 000 000 EUR ali ustrezne vrednosti v nacionalni valuti države članice, v kateri euro ni uradna valuta, na dan 25. junij 2015.

4. Države članice lahko pristojne organe pooblastijo za izrek dodatnih oblik upravnih sankcij poleg tistih iz točk (a) do (d) odstavka 2 ali izrečejo upravne denarne sankcije, ki presegajo zneske iz točke (e) odstavka 2 in iz odstavka 3.

Člen 60

1. Države članice zagotovijo, da pristojni organi sklep o izreku upravne sankcije ali ukrepa zaradi kršitev nacionalnih določb za prenos te direktive, zoper katerega se ni mogoče pritožiti, objavijo na svojem uradnem spletnem mestu takoj, ko je sankcionirana oseba o tem sklepu obveščena. Objavijo vsaj informacije o vrsti in naravi kršitve ter identiteti odgovornih oseb. Državam članicam tega pododstavka ni treba uporabljati za sklepe o izreku ukrepov preiskovalne narave.

Kadar pristojni organ objavo identitete odgovornih oseb iz prvega pododstavka ali osebnih podatkov teh oseb obravnava kot nesorazmerno glede na oceno primernosti objave takšnih podatkov za vsak primer posebej ali kadar objava ogroža stabilnost finančnih trgov ali tekočo preiskavo, pristojni organ:

▼B

- (a) odloži objavo sklepa o izreku upravne sankcije ali ukrepa do trenutka, ko razlogov proti objavi ni več;
- (b) objavi sklep o izreku upravne sankcije ali ukrepa na anonimni podlagi na način, ki je v skladu z nacionalnim pravom, če se s takšno anonimno objavo zagotovi učinkovito varstvo zadevnih osebnih podatkov; v primeru sklepa, da se upravna sankcija ali ukrep objavi anonimno, je mogoče objavo zadevnih podatkov odložiti za razumno obdobje, če bodo v tem obdobju predvidoma prenehali obstajati razlogi za anonimno objavo;
- (c) sploh ne objavi sklepa o izreku upravne sankcije ali ukrepa, če se možnosti iz točk (a) in (b) štejeta za nezadostni, da bi z njima zagotovili, da:
 - (i) stabilnost finančnih trgov ne bi bila ogrožena ali
 - (ii) bo objava sklepov sorazmerna glede na ukrepe, ki se štejejo za manj pomembne.

2. Kadar države članice dovolijo objavo sklepov, zoper katere je mogoča pritožba, pristojni organi na svojem uradnem spletnem mestu objavijo tudi te informacije in vse morebitne poznejše informacije o izidu takšne pritožbe. Poleg tega se objavi tudi vsak sklep, s katerim se razveljavi predhodni sklep o izreku upravne sankcije ali ukrepa.

3. Pristojni organi zagotovijo, da vse informacije, objavljene v skladu s tem členom, ostanejo na njihovem uradnem spletnem mestu pet let po objavi. Vendar pa objavljeni osebni podatki ostanejo na uradnem spletnem mestu pristojnega organa le toliko časa, kolikor je potrebno v skladu z veljavnimi predpisi o varstvu podatkov.

4. Države članice zagotovijo, da pristojni organi pri določanju vrste in ravni upravnih sankcij ali ukrepov upoštevajo vse relevantne okoliščine, po potrebi tudi:

- (a) resnost in trajanje kršitve;
- (b) stopnjo odgovornosti odgovorne fizične ali pravne osebe;
- (c) finančno trdnost fizične ali pravne osebe, ki nosi odgovornost, kot jo denimo dokazuje celotni promet pravne osebe, ki nosi odgovornost, ali letni prihodek fizične osebe, ki nosi odgovornost;
- (d) korist, ki jo je fizična ali pravna oseba, ki nosi odgovornost, pridobila s kršitvijo, kolikor jo je mogoče določiti;
- (e) izgube, ki so jih zaradi kršitve imele tretje strani, če jih je mogoče določiti;
- (f) raven sodelovanja fizične ali pravne osebe, ki nosi odgovornost, s pristojnim organom;
- (g) prejšnje kršitve fizične ali pravne osebe, ki nosi odgovornost.

▼B

5. Države članice zagotovijo, da so pravne osebe lahko odgovorne za kršitve iz člena 59(1), ki jih v njihovo korist stori oseba, ki ravna kot posameznik ali kot del organa te pravne osebe in ima vodilni položaj v pravni osebi, ki temelji na čemer koli od naslednjega:

- (a) pooblastilu za zastopanje pravne osebe;
- (b) pooblastilu za sprejemanje odločitev v imenu pravne osebe ali
- (c) pooblastilu za opravljanje nadzora znotraj pravne osebe.

6. Države članice zagotovijo tudi, da pravne osebe lahko odgovarjajo, če je lahko zaradi pomanjkljivega nadzora ali kontrole s strani osebe iz odstavka 5 tega člena oseba, ki je podrejena pravni osebi, storila kršitve iz člena 59(1) v korist te pravne osebe.

*Člen 61***▼M1**

1. Države članice zagotovijo, da pristojni organi in, kjer je primerno, samoregulativni organi uvedejo učinkovite in zanesljive mehanizme za spodbujanje poročanja pristojnim organom in, kjer je primerno, samoregulativnim organom o morebitnih ali dejanskih kršitvah nacionalnih določb, ki prenašajo to direktivo.

V ta namen zagotovijo enega ali več varnih komunikacijskih kanalov za posameznike, ki se uporabljajo za poročanje iz prvega pododstavka. Ti kanali zagotavljajo, da je identiteta oseb, ki posredujejo informacije, znana samo pristojnim organom in, kjer je primerno, samoregulativnim organom.

▼B

2. Mehanizmi iz odstavka 1 vključujejo vsaj:

- (a) posebne postopke za prejem poročil o kršitvah in njihovo nadaljnje spremljanje;
- (b) ustrezno zaščito zaposlenih ali oseb v primerljivem položaju ali pooblaščenih subjektov, ki prijavijo kršitve v pooblaščenem subjektu;
- (c) ustrezno zaščito za obtoženca;
- (d) varstvo osebnih podatkov osebe, ki prijavi kršitve, in fizične osebe, ki je domnevno odgovorna za kršitev, v skladu z načeli iz Direktive 95/46/ES;
- (e) jasna pravila, ki v vseh primerih zagotavljajo zaupnost v odnosu do osebe, ki prijavi kršitve v pooblaščenem subjektu, razen če nacionalno pravo zahteva njeno razkritje zaradi nadaljnjih preiskav ali naknadnih sodnih postopkov.

▼B

3. Države članice od pooblaščenih subjektov zahtevajo, da imajo sorazmerno z naravo in velikostjo zadevnega pooblaščenega subjekta vzpostavljene ustrezne postopke, v skladu s katerimi lahko njihovi zaposleni, ali osebe v primerljivem položaju, prek posebnega, neodvisnega in anonimnega kanala interno prijavljajo kršitve.

▼M1

Države članice zagotovijo, da se posamezniki, vključno z zaposlenimi pri pooblaščenem subjektu in njegovimi predstavniki, ki o sumu pranja denarja ali financiranju terorizma poročajo interno ali neposredno FIU, pravno zaščitijo pred izpostavljenostjo grožnjam, povračilnim ukrepom ali drugim sovražnim dejanjem, zlasti pa pred negativnimi ali diskriminatornimi ukrepi na delovnem mestu.

Države članice zagotovijo, da imajo posamezniki, ki so izpostavljeni grožnjam, drugim sovražnim dejanjem ali negativnim ali diskriminatornim ukrepom na delovnem mestu, ker so o sumu pranja denarja ali financiranju terorizma poročali interno ali neposredno FIU, pravico, da varno vložijo pritožbo pri ustreznih pristojnih organih. Brez poseganja v zaupnost informacij, ki jih je zbrala FIU, države članice tudi zagotovijo, da imajo taki posamezniki pravico do učinkovitega pravnega sredstva za varstvo njihovih pravic na podlagi tega odstavka.

▼B*Člen 62***▼M2**

1. Države članice zagotovijo, da njihovi pristojni organi obvestijo EBA o vseh upravnih sankcijah in ukrepih, izrečenih v skladu s členoma 58 in 59, zoper kreditne in finančne institucije, vključno s kakršno koli pritožbo v zvezi z njimi ter izidom takšne pritožbe.

▼B

2. Države članice zagotovijo, da njihovi pristojni organi v skladu s svojim nacionalnim pravom preverijo, ali ima zadevna oseba v kazenski evidenci zabeleženo zadevno obsodbo. Vsaka izmenjava informacij v te namene se izvede v skladu s Sklepom 2009/316/PNZ in Okvirnim sklepom 2009/315/PNZ, kot se izvajata v nacionalnem pravu.

▼M2

3. EBA vzdržuje spletno mesto s povezavami do objav vsakega pristojnega organa v skladu s členom 60 izrečenih upravnih sankcij in ukrepov zoper kreditne institucije in finančne institucije, ter navede obdobje, za katero vsaka država članica objavi upravne sankcije in ukrepe.

▼B

POGLAVJE VII
KONČNE DOLOČBE

Člen 63

Točka (d) odstavka 2 člena 25 Uredbe (EU) št. 648/2012 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁾ se nadomesti z naslednjim:

⁽¹⁾ Uredba (EU) št. 648/2012 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 4. julija 2012 o izvedenih finančnih instrumentih OTC, centralnih nasprotnih strankah in repozitorijih sklenjenih poslov (UL L 201, 27.7.2012, str. 1).

▼B

„(d) ima CNS sedež ali dovoljenje v tretji državi, za katero je Komisija v skladu z Direktivo (EU) 2015/849 Evropskega parlamenta in Sveta (*) ugotovila, da se ne šteje, da ima strateške pomanjkljivosti v svoji nacionalni ureditvi za preprečevanje pranja denarja in financiranja terorizma, ki bi bistveno ogrožale finančni sistem Unije.

(*) Direktiva (EU) 2015/849 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. maja 2015 o preprečevanju uporabe finančnega sistema za pranje denarja ali financiranje terorizma, spremembi Uredbe (EU) št. 648/2012 Evropskega parlamenta in Sveta ter razveljavitvi Direktive 2005/60/ES Evropskega parlamenta in Sveta in Direktive Komisije 2006/70/ES (UL L 141, 5.6.2015, str. 73).“.

Člen 64

1. Pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov je preneseno na Komisijo pod pogoji, določenimi v tem členu.

2. Pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov iz člena 9 se prenese na Komisijo za nedoločen čas od 25. junija 2015.

3. Pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov iz člena 9 lahko kadar koli prekliche Evropski parlament ali Svet. S sklepom o preklicu preneha veljati prenos pooblastila iz navedenega sklepa. Sklep začne učinkovati dan po njegovi objavi v *Uradnem listu Evropske unije* ali na poznejši dan, ki je določen v navedenem sklepu. Sklep ne vpliva na veljavnost že veljavnih delegiranih aktov.

4. Komisija takoj po sprejetju delegiranega akta o njem sočasno uradno obvesti Evropski parlament in Svet.

5. Delegirani akt, sprejet na podlagi člena 9, začne veljati le, če mu niti Evropski parlament niti Svet ne nasprotuje v roku enega meseca od uradnega obvestila Evropskemu parlamentu in Svetu o tem aktu ali če pred iztekom tega roka tako Evropski parlament kot Svet obvestita Komisijo, da mu ne bosta nasprotovala. Ta rok se na pobudo Evropskega parlamenta ali Sveta podaljša za mesec dni.

▼M1*Člen 64a*

1. Komisiji pomaga Odbor za preprečevanje pranja denarja in financiranja terorizma (v nadaljnjem besedilu: odbor) iz člena 23 Uredbe (EU) 2015/847 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁾. Ta odbor je odbor v smislu Uredbe (EU) št. 182/2011 ⁽²⁾.

⁽¹⁾ Uredba (EU) 2015/847 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. maja 2015 o informacijah, ki spremljajo prenose sredstev, in razveljavitvi Uredbe (ES) št. 1781/2006 (UL L 141, 5.6.2015, str. 1).

⁽²⁾ Uredba (EU) št. 182/2011 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. februarja 2011 o določitvi splošnih pravil in načel, na podlagi katerih države članice nadzirajo izvajanje izvedbenih pooblastil Komisije (UL L 55, 28.2.2011, str. 13).

▼ **M1**

2. Pri sklicevanju na ta odstavek se uporablja člen 5 Uredbe (EU) št. 182/2011.

Člen 65

1. Komisija do 11. januarja 2022 in nato vsaka tri leta pripravi poročilo o izvajanju te direktive ter ga predloži Evropskemu parlamentu in Svetu.

Poročilo zlasti vključuje:

- (a) popis sprejetih posebnih ukrepov in mehanizmov, vzpostavljenih na ravni Unije in držav članic, za preprečevanje in obravnavanje nastajajočih težav in novih dogodkov, ki ogrožajo finančni sistem Unije;
- (b) nadaljnje ukrepe, sprejete na ravni Unije in držav članic, na podlagi izpostavljenih vprašanj, vključno s pritožbami v zvezi z nacionalno zakonodajo, ki ovira nadzorna in preiskovalna pooblastila pristojnih organov in samoregulativnih organov;
- (c) popis razpoložljivosti ustreznih informacij za pristojne organe in FIU držav članic zaradi preprečevanja uporabe finančnega sistema za pranje denarja in financiranje terorizma;
- (d) popis mednarodnega sodelovanja in izmenjave informacij med pristojnimi organi in FIU;
- (e) popis potrebnih ukrepov Komisije za preverjanje, ali države članice ravnavajo v skladu s to direktivo, in za oceno nastajajočih težav in novih dogodkov v državah članicah;
- (f) analizo izvedljivosti posebnih ukrepov in mehanizmov na ravni Unije in držav članic o možnostih za zbiranje in dostop do informacij o dejanskem lastništvu gospodarskih in drugih pravnih subjektov, ki so registrirani zunaj Unije, in analizo sorazmernosti ukrepov iz točke (b) člena 20.
- (g) oceno o spoštovanju temeljnih pravic in načel iz Listine Evropske unije o temeljnih pravicah.

Prvo poročilo, ki se objavi do 11. januarja 2022, po potrebi spremljajo ustrezni zakonodajni predlogi, vključno, kjer je potrebno, v zvezi z virtualnimi valutami, pooblastili za vzpostavitev in vzdrževanje osrednje podatkovne baze, kjer so registrirane uporabniške identitete in naslovi denarnic, ki so dostopni FIU, ter obrazci za samoprijavo za uporabnike virtualnih valut, in v zvezi z izboljšanjem sodelovanja med uradi držav članic za odvzem premoženjskih koristi ter uporabo ukrepov iz točke (b) člena 20, ki temeljijo na tveganju.

▼M1

2. Komisija do 1. junija 2019 oceni okvir za sodelovanje FIU s tretjimi državami ter ovire in priložnosti za okrepitev sodelovanja med FIU v Uniji, vključno z možnostjo vzpostavitve usklajevalnega in podpornega mehanizma.

3. Če je ustrezno, Komisija Evropskemu parlamentu in Svetu predloži poročilo, v katerem oceni potrebo po znižanju odstotka za identifikacijo dejanskih lastnikov pravnih subjektov in sorazmernost tega znižanja glede na morebitna priporočila, ki jih v zvezi s tem izdajo mednarodne organizacije in organi za določanje standardov s pristojnostmi na področju preprečevanja pranja denarja in boja proti financiranju terorizma na podlagi nove ocene, in predloži zakonodajni predlog, če je ustrezno.

▼B*Člen 66*

Direktivi 2005/60/ES in 2006/70/ES se razveljavita z učinkom od 26. junija 2017.

Sklicevanja na razveljavljeni direktivi se štejejo kot sklicevanja na to direktivo in se berejo v skladu s korelacijsko tabelo iz Priloge IV.

*Člen 67***▼M1**

1. Države članice uveljavijo zakone in druge predpise, potrebne za uskladitev s to direktivo, do 26. junija 2017.

Države članice uporabljajo člen 12(3) od 10. julija 2020.

Države članice vzpostavijo registre iz člena 30 do 10. januarja 2020 in registre iz člena 31 do 10. marca 2020, centralizirane avtomatizirane mehanizme iz člena 32a pa do 10. septembra 2020.

Komisija v sodelovanju z državami članicami do 10. marca 2021 zagotovi povezovanje registrov iz členov 30 in 31.

Države članice Komisiji takoj sporočijo besedila predpisov iz tega odstavka.

Države članice se v sprejetih predpisih sklicujejo na to direktivo ali pa sklic nanjo navedejo ob njihovi uradni objavi. Način sklicevanja določijo države članice.

▼B

2. Države članice Komisiji sporočijo besedilo temeljnih predpisov nacionalnega prava, ki jih sprejmejo na področju, ki ga ureja ta direktiva.

▼B

Člen 68

Ta direktiva začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Člen 69

Ta direktiva je naslovljena na države članice.

▼B*PRILOGA I*

V nadaljevanju je podan neizčrpen seznam spremenljivk tveganja, ki jih pooblaščen subjekt upošteva pri določanju obsega uporabe ukrepov skrbnega preverjanja strank v skladu s členom 13(3):

- (i) namen računa ali odnosa;
- (ii) višina sredstev, ki jih mora stranka položiti, ali obseg izvedenih transakcij;
- (iii) pravilnost ali trajanje poslovnega odnosa.

▼B*PRILOGA II*

V nadaljevanju je podan neizčrpen seznam dejavnikov in vrst dokazov morebitnega manjšega tveganja iz člena 16:

1. Dejavniki tveganja v zvezi s strankami:
 - (a) javne družbe, ki kotirajo na borzi in za katere veljajo zahteve glede razkritja (prek borznih pravil, zakonodaje ali izvršilnih sredstev) ter ki nalagajo zahteve za zagotavljanje ustreznih preglednosti dejanskega lastništva;
 - (b) javne uprave ali javna podjetja;
 - (c) stranke, ki prebivajo na geografskih območjih z manjšim tveganjem, kot je določeno v točki 3;
2. Dejavniki tveganja v zvezi s produkti, storitvami, transakcijami ali distribucijskimi potmi:
 - (a) police življenjskega zavarovanja z nizko premijo;
 - (b) zavarovalne police pokojninskega sistema, če ni predvidena možnost predčasnega odstopa in se polica ne more uporabiti kot dodatno jamstvo;
 - (c) pokojninski ali drug podoben sistem, ki zaposlenim zagotavlja pokojnine, če se prispevki vplačujejo z odtegotvanjem od plače in kadar v okviru pravil sistema ni dovoljen prenos pravic na drugo osebo;
 - (d) finančni produkti ali službe, ki nekaterim vrstam strank zagotavljajo ustrezno opredeljene in omejene storitve, da bi tako povečale dostop za namene finančne vključenosti;
 - (e) produkti, pri katerih se tveganja pranja denarja in financiranja terorizma obvladuje z drugimi dejavniki, kot so omejitve računa ali preglednost lastništva (npr. določene vrste elektronskega denarja);

▼M1

- (3) Dejavniki geografskega tveganja – registracija, ustanovitev, prebivališče:

▼B

- (a) države članice;
- (b) tretje države, ki imajo učinkovite sisteme AML/CFT;
- (c) tretje države, za katere je na podlagi zanesljivih virov ugotovljeno, da imajo nizko stopnjo korupcije ali drugih kaznivih dejanj;
- (d) tretje države, ki imajo – na podlagi zanesljivih virov, kot so vzajemna vrednotenja, poročila o podrobni oceni ali objavljena poročila o nadaljnjem ukrepanju – uvedene zahteve glede boja proti pranju denarja in financiranju terorizma v skladu z revidiranimi priporočili FATF in te zahteve učinkovito izvajajo.

▼B*PRILOGA III*

V nadaljevanju je podan neizčrpen seznam dejavnikov in vrst dokazov morebitnega večjega tveganja iz člena 18(3):

1. Dejavniki tveganja v zvezi s strankami:

- (a) poslovni odnos poteka v nenavadnih okoliščinah;
- (b) stranke, ki prebivajo na geografskih območjih z višjim tveganjem iz točke 3;
- (c) pravne osebe ali ureditve, ki so nosilci osebnih sredstev;
- (d) družbe, ki imajo zastopnike delničarjev ali prinosniške delnice;
- (e) podjetja, ki so gotovinsko intenzivna;
- (f) lastniška struktura družbe se zdi nenavadna ali prekomerno zapletena glede na naravo njenega poslovanja;

▼M1

- (g) stranka je državljan tretje države, ki zaprosi za pravico do prebivanja ali za državljanstvo v državi članici v zameno za prenos kapitala, nakup nepremičnine ali državnih obveznic ali naložbo v gospodarske subjekte v tej državi članici;

▼B

2. Dejavniki tveganja v zvezi s produkti, storitvami, transakcijami ali distribucijskimi potmi:

- (a) zasebno bančništvo;
- (b) produkti ali transakcije, pri katerih je morda zaželena anonimnost;

▼M1

- (c) brezosebni poslovni odnosi ali transakcije brez določenih zaščitnih ukrepov, npr. sredstev elektronske identifikacije, zadevne storitve zaupanja, kot je določeno v Uredbi (EU) št. 910/2014, ali drugih varnih, daljinsko upravljanih ali elektronskih procesov identifikacije, ki jih urejajo, priznavajo, odobrijo ali sprejmejo ustrezni nacionalni organi;

▼B

- (d) plačilo, prejeto od neznanih ali nepovezanih tretjih oseb;
- (e) novi produkti in nove poslovne prakse, vključno z novim načinom dobave, ter uporaba novih ali razvijajočih se tehnologij za nove in obstoječe produkte;

▼M1

- (f) transakcije, povezane z nafto, orožjem, plemenitimi kovinami, tobačnimi izdelki, kulturnimi predmeti in drugimi predmeti arheološkega, zgodovinskega, kulturnega in verskega pomena ali posebne znanstvene vrednosti ter s slonovino in zaščitnimi vrstami;

▼B

3. Dejavniki geografskega tveganja:

- (a) brez poseganja v člen 9 države, za katere je na podlagi zanesljivih virov, kot so vzajemna vrednotenja, poročila o podrobnih oceni ali objavljena poročila o nadaljnjem ukrepanju, ugotovljeno, da nimajo ustreznih sistemov AML/CFT;
- (b) države, za katere je na podlagi zanesljivih virov ugotovljeno, da imajo znatno stopnjo korupcije ali drugih kaznivih dejanj;
- (c) države, za katere veljajo sankcije, embargi ali podobni ukrepi, ki jih je izdala npr. Unija ali Združeni narodi;
- (d) države, ki zagotavljajo financiranje ali podporo terorističnim organizacijam ali v katerih delujejo teroristične organizacije s seznama potrjenih terorističnih organizacij.

PRILOGA IV

Korelacijska tabela

Ta direktiva	Direktiva 2005/60/ES	Direktiva 2006/70/ES
—		Člen 1
—		Člen 3
—		Člen 5
—		Člen 6
—		Člen 7
Člen 1	Člen 1	
Člen 2	Člen 2	
Člen 2(3) to (9)		Člen 4
Člen 3	Člen 3	
Člen 3(9), (10) in (11)		Člen 2(1), (2) in (3)
Člen 4	Člen 4	
Člen 5	Člen 5	
Členi 6 do 8	—	
Člen 10	Člen 6	
Člen 11	Člen 7	
Člen 13	Člen 8	
Člen 14	Člen 9	
Člen 11(d)	Člen 10(1)	
—	Člen 10(2)	
Členi 15, 16 in 17	Člen 11	
—	Člen 12	
Členi 18 do 24	Člen 13	
Člen 22		Člen 2(4)
Člen 25	Člen 14	
—	Člen 15	
Člen 26	Člen 16	
—	Člen 17	
Člen 27	Člen 18	
Člen 28	—	
Člen 29	Člen 19	
Člen 30	—	
Člen 31	—	
—	Člen 20	

▼B

Ta direktiva	Direktiva 2005/60/ES	Direktiva 2006/70/ES
Člen 32	Člen 21	
Člen 33	Člen 22	
Člen 34	Člen 23	
Člen 35	Člen 24	
Člen 36	Člen 25	
Člen 37	Člen 26	
Člen 38	Člen 27	
Člen 39	Člen 28	
—	Člen 29	
Člen 40	Člen 30	
Člen 45	Člen 31	
Člen 42	Člen 32	
Člen 44	Člen 33	
Člen 45	Člen 34	
Člen 46	Člen 35	
Člen 47	Člen 36	
Člen 48	Člen 37	
Člen 49	—	
Člen 50	Člen 37a	
Člen 51	Člen 38	
Členi 52 do 57	—	
Členi 58 do 61	Člen 39	
—	Člen 40	
—	Člen 41	
—	Člen 41a	
—	Člen 41b	
Člen 65	Člen 42	
—	Člen 43	
Člen 66	Člen 44	
Člen 67	Člen 45	
Člen 68	Člen 46	
Člen 69	Člen 47	